

Ю

Была диссертацией, допущенной к защите в УНИВЕРСИТЕТЕ
БАКУ-Медицинской Академии в 1903 — в членом гру-

ПОДПИСЬ
ДО

№ 93.

КЪ ФАРМАКОЛОГІІ ХЛОРІСТАГО АММОНІЯ.

ДИССЕРТАЦІЯ
НА СТУДЕНТЪ ДОКТОРА МЕДИЦИНСКОГО
Николай Осипович ЮРІНСКАГО.

На фармацевтической кафедре профессора Н. И. Шиманов.

Проверена диссертация, ее корректю Бакинского Богословия, была профессором
Е. Е. Бодровым, С. А. Прозоровским и архимандритом Е. Г. Захаром.

— — — — —

С-ПЕТЕРБУРГъ
Издательство А. В. Попова-Ильинской прокатъ, 8.
1903.

615.5
10-72

Список докторских диссертаций, допущенных к защите во ВМЕДИЦИНСКОЙ АКАДЕМИИ ИМПЕРАТОРСКОЙ Военно-медицинской академии из 1893—тих годов.

615.5
10

615.5
10

№ 93.

КЪ ФАРМАКОЛОГІЇ ХЛОРистаго аммонія.

ДИССЕРТАЦІЯ
НА СТЕПЕНЬ ДОКТОРА МЕДИЦИНІ
Николая Федоровича ЮРНІСЛАГО.

(На фармакологічній лабораторії професора Н. І. Павлова).

Цю докторську диссертацию, по тематике Блефароза, багато професора:
Н. І. Павлова, О. А. Брунбахтера и профессора Х. З. Ваттера.

— — — — —

С-ПЕТЕРБУРГъ
Печать Секретаря А. В. Павловой, Засородилъ превратъ, Е.
1894.

1950

Repaymt-60

四
八

Доступную диссертацию лекара Николая Осиповича Юревского
здесь воспроизвожу: «Но фармакология цветочного аниза»: почитать
разрешается, съ тѣм, чтобы, по отпечатку ской, было пред-
ставлено въ Конференцію Императорской Психиатрической
Академии 500 экземпляровъ им. С.-Петербургъ, Апрѣля
20 днѣ 1894 года.

Ученый Секретарь, профессоръ *K. Ванкувъдъ*.

Rev. Mex. INSTITUTO
LITERARIO MEXICANO

Несмотря на массу извѣданный, вопросъ о дѣятельности органовъ аммиачныхъ соудъ гнется еще далеко неизвѣданнымъ. Такъ, одна изъ самыхъ важныхъ сторонъ этого хѣбенія — изысканіе аммиачныхъ соудъ изъ центральной портной складки, бывшее во разъ предметомъ специальной разработки, — представлена еще многое письма въ смыслѣ успѣхъ проходившаго и въаженіи связи различнѣхъ синтезовъ отраженіе.

Известно, что вакцина есть для, действующий на нервную систему возбуждающих образований и вызывающий судороги, но кроме того она способна давать и налеты умеренных эпифизерейной системы. Это съезжает противоположных явлений: возбуждения и угнетения, судорог и паралич, замедления и ускорения, амнезию и антитезу... кажется трудно объяснить съ физиологической стороны. Прямо кажется, что уединенное происходит неизвестная терапия, которая изъ язвника газы? Действует ли для возбуждающих образований на один части переной системы, парализует ли то же время другие? Происходит ли въ нервных центрах съюза между возбуждением и угнетением, какъ облегчается предполагается? Или это въстрия съеъ различныхъ симптомовъ можетъ быть, съ большою яркостью и пристрастіемъ, объясняна — поиску възможности самого яда — защищайтъся изъвнешнимъ изъ частей центральной нервной системы? Но можетъ-ли поэтому получение действия яда на живыхъ тѣлахъ съ нарушенной цѣльностью переной системы дать какъ-либо полезные результаты? Последнее разрешение интересующихъ вопросовъ и составлять цѣль моей работы, произведенной въ лабораторіи и по предложению профессора И. П. Павлова.

Слідую необхіднимъ привести спочатку пізносторінні умови по випросу о впливі аміакинівъ солей на організмъ и особливо на нервову систему.

W.H. Coordin¹⁾ єще въ 1678 г., вживъ въ кримну воду собаки 1½ драхму напівтири за 2½ унції теплої води, винавілъ судороги, оть которыхъ животне спиро післябі.

Sprengel²⁾ єщіль 1 скрупуль въ кримну воду собаки: винавілъ судороги, предозаднімъ полчаса; житіль собаки спрощалася.

Wiberg³⁾ євдоль доводитьъ изъ пепу 1 драхму напівтири и 2 унції води; первиннѣй дѣйствіемъ било появленіе всіхъ живленійнихъ функцій: бодрість, отиженій видъ (Georgius Ainsleianus), певний пульсъ, силове диханіе. Затѣмъ, противоположніе симптоми: опущеніе головы, па половиною закритіе глазъ, житій въ частій пульсъ, ускореніе диханія и слабій міжичній сокращеніє. Черезъ 12—16 ч. вѣж припадає землемъ.

Sprengel⁴⁾ єщіль 15 гранъ въ 3 драхмахъ води ізъ пепу собаки. Наступни жаръ, усненіе диханія, рехота, легка судороги, паралічо-добре состояние. Животное вскорѣ спрощалось.

Smith⁵⁾ положила 1 драхму въ 20 гранъ напівтири въ раку на бедръ собаки. Черезъ 1½ часа животное спльзлось глибо, починалася рвота сплюю; ще черезъ півгоди собака не могла боркаться за погахъ и постійно черезъ 12 ч. поспішъ приложилася яда. Въ разії напівтири не оказалось, въ другого опітії, Smith євдоль такожъ же путемъ лідії драхми напівтири — скріпъ послідовала черезъ 36 часоў.

Arnold⁶⁾ привергає, что 20 гр. длані вразливу, винавілъ ускорений пульсъ, а 25 гранъ — убили єбъ при судорожніхъ землемъ.

Callen⁷⁾, призвъ 120 гр. уксусно-кислого аміака, не замінить пізнього дѣйствія; вовбще євдоль отришать дѣйствіе этой солі.

Патеръ (пат. у Більера) сообщаєть, что наблюдалъ опи-зеніе після большихъ пріємствъ аміакінівъ солей.

Бельт (пат. у Wiberga), євдоль изъ крою собаки 0,8 узвѣсного аміака, винавілъ дражаніе і судороги, оть которыхъ собака спрощалася.

Wiberg⁸⁾, призвъ 1 драхму напівтири въ разільникахъ лакти (до 5—20 гр.) въ періодъ 12 часівъ, замінить чутіє теплої води въ жевакъ, спльзу спирорадічної головної болі, зволоженіе отіженій мочи, пізньоте підвищеніе анти-тетаніческого учащенія пульса. Оть улекеннями аміака Wiberg замітає ювід: чутіє бісін въ кіскахъ, обиду подавленість въ легкихъ отужливініє дѣйствіе, а такожъ усиленіе мімичній силы, захоченія отікса въ сонечистковъ пораханії слизового і головного мозга.

При євденії великихъ дозъ аміакінівъ солей ізъ крою животныхъ, Wiberg наблюдалъ обще вибудованіе дѣйствіе: судороги, перегодуваніе ізъ обще тетаніческими приступами або прієдь—паралічо-добре состояніе слабості, при чому со-ханіе і дѣятельность організму чутіє временно уникнію-леся.

Mitscherlich⁹⁾ євдоль колірху напівтири въ 1 унції води ізъ замінить кримку, захітель спочатку більшості, затѣмъ більшую слабість, невідомість держатися право, приступи ізъ животу, учащеніе пульса і дыханія; черезъ 20 х. послідовна судороги і частіше приступи тетанію, приступи ізъ боку, більша нечуванітельность; черезъ 30 х. наступила смерть. Однакъ проявляє євдоль при такої дозѣ терть 3½ часа після етрагенії.

На есманія своїхъ опітії, Mitscherlich приходить къ тому захоченію, что євдоль аміакінівъ солі, кроївъ більшої

¹⁾ Philosophie. Transl. 1743. № 333. (пат. у Wiberg).

²⁾ Dissert. Genitago. 1780. (пат. у Wiberg).

³⁾ Nach. Arch. der Nat. und Arzneimittels. Bd. I. (пат. у Wiberg).

⁴⁾ Magaz. Journal de Physiol. I—VII. (пат. у Wiberg).

⁵⁾ Sur l'Action et l'Usage des medicinaux. Des. Paris. 1813. (Mitscherlich).

⁶⁾ De vi et usi salis ammonici (пат. у Wiberg).

⁷⁾ Materia medica II. & 343. 1790. (пат. у Більера).

⁸⁾ Wiberg. Die Wirkung der Aess. und Gifte. Bd. I. s. 141.

⁹⁾ Mitscherlich. Lehrbuch der Arzneimittels. 1843. Bd. 2. s. 10.

слабості, ускорені кровообращенія, ущадки і затрудненія дихання, викликають жестокі судороги і юнін, супроводжуючи розриви сильної ворожніх синеви мозку.

Ось як 1) приведуть слідуючу опиту:

5 гру. хлористий аміак балло в 11 ч. утра приложені на разій до більш собачі. Через 1½ год — адамініс, слабості, рота; судороги зрослися, тильки що через 2 год за приложеніе еда живлення вдалось підняти і вона державася на котках; в 4 ч. сіділаши дужче, як звичай слабості знищувалися і собача допоміжна в 11 ч. вечора т. є. через 12 ч. погляд приложенії еда. Весь піднімач висосав.

Друга собача оть 8 гру. пізабіла толькі через 36 годин.

Лабіков 2) вказує, що солі аміаків приводять інтенсивне відчуття і розкоші рефлекторної діяльності; хлористий же аміак, якіє содіюють зрючину, якія відбувається в крові свободного аміака, не олімпіють такого відчуття на первинну систему. Аміаків солі, як напів Рібовою, відходить від тіла в кількох кількостях, і во мірі відхилення, їхні розриваються і виділяються. Тотт же автор приводить наблюдання Legros, що судороги єті аміаківські солі виникнедо і у толькі що утворилих животин; якщо випустити їх з животного крові і почасько погляд сверти єго, відтіль від аміаків, то відминають судороги.

В 1851 р. Freidick 3) предложила теорію для обяснювання ажматічної урекції, по якотрій всі урматическі приступи обумовлюються отравленням організму углекислотою аміаків, оброблюючими в крові при посередстві особого фермента із засторонніх та тільки мозку. Теорія та обратних на себе більші виникнені приступи, похмуру було пропоновано много погляданій надії відмінені углекислового аміаків за животний

організмі уже не є фармакологічної, а є общепатологічної цілью. Саме Freidick, по відношенні до хронічного аміакіза, сказав же набільше судороги, які відбуваються, запруднюючи дихані, при чому відхиленій мозговий відрізок був відмінною аміакізм, ритму жливими височин. Однак не державася вони часи. Ісля від времена відлушенія не подавляє свою аміакіз, та спать наступні судороги, піднімальне виділення мечі і вала.

В одному опиті Freidick відмінила собачі 2 едн. аміакіза величено в постенію в кримку вену: животний застосовано відмінно від гарячої відлушені, якією від временної прериванісь судорогами; живлені було ускорено. Кожа державася окколо 3 годин, після чого собача оправилась.

В інших опитах, погляд коротких і сильних судорог, постепенно відлушені в іона. На основінні стечеться овантол, Freidick приводить відмінні, що виділені углекислагі аміакіза можно видалити оба главнія приступи судороги і вому.

Ось як 4) можна профігіти теорію Freidick'a, відмінно від собачими углекисловими аміакіз, по багато в із більшими кількостями; при этомъ вони ще не піддають угнетенії первини системи — вому, а всегда толькі живлені відмінені судороги.

Нідерланду 5) напротивъ вказує, що углекисловий аміакіз може виникнути не толькі судороги, но і угнетенії первини системи. Ось відмінно яде медована і розщільнена крохмальна сікавка розтворомъ. Ему во щодоє єдино во разу відмінити вому без піддіючих судорог.

По Boissardet'ю 6), углекисловий аміакіз дає групу лікарів, складнихъ сть зінівської в висоси не працеводить композитного состояння.

Feltz и Edder 7) приводять опити що наділєть від крові собачими різнихъ видінні аміакіз, які є організ-

1) Traité de Toxicologie vol. I, pag. 383. 1843.

2) Небензіа. Трудовство въ токсикологии, вид. вид. ред. Паліакса. 1879. а также Сочин. мед. ч. 39. 1870. pag. 1396.

3) Die Brüderliche Klinikkommunikation. 1851.

4) Fiedicke's Archiv Bd. 26. S. 290.

5) Tischov's Archiv Bd. 25 S. 91.

6) Niederschriften. Berlin. 1879.

7) Feltz et Edder. Journal de l'Anatomie et de Phys. 1874. p. 322.

тесними, також в неорганических кислотах. В присутствии кипури, 2,2 хлористого аммония в 22 л. с. воде из пресной воды собаки, они наблюдают сильнейшее явление: сначала же настороженность, животное начало жалобно хрестить, потом наступили судороги; рефлексаторная деятельность была подавлена. Судороги оканчивались бессознания, продолжавшимся только искусственным снаружи и склонившимся обморочным состоянием («*anoxia*»), которое длилось около $\frac{1}{2}$ часа. Животное отказалось.

На основании своих многочисленных опытов, *Felix* и *Büller* приходят к заключению, что аммиачные соли, введенны в кровь вызывают спазмы судороги, затмъяя бессознание и находясь в явлении паралическое.

Sprengelberg и *Heidenreich*¹⁾, вводя из вены собакам и крысам постепенно, съ прохождением маленьких доз (0,1—0,5) уксусного аммиака получили результаты, согласные съ тѣми, которые были найдены Немировым. Эти наблюдатели пишут, что кульминация в дыхании замедляется, погибаютъ корабль сердца и расширение зрачковъ; въ сфере первичной системы они видятъ рѣзкое угнетеніе всѣхъ судорогъ и пастеневое открытие животнаго, если количество аммиака изъ крови по коротко избѣгаетъ гибели. Противоположные выводы *Оудерса* они объясняютъ тѣмъ, что это явство вводить аммиакъ въ спинного мозгъ и синапсы быстрѣ.

Проф. *Баснеровъ*²⁾, экспериментируя надъ лягушками въ присутствии съ бромистою солью аммонія, пришелъ къ следующимъ результатамъ. После введения 0,2 бромистаго аммонія подъ кожу, у лягушки наступаетъ сильное побуждение, затмъяя наступаетъ покой: движенія становятся слабѣе, медленѣе, въ конечн. наступаетъ полное покоя. Дыханіе ускорено, возбудимость значительно понижена. Черезъ 15—20 м. наступаютъ явства общія клиническихъ судорогъ, скоро переходящія въ бѣзъсъ. Затмъяя исчезаютъ всякая раздражительность животнаго: это можно принять, болезнь, жить,

но вспышка не матійного рефлекса; дыханіе становится рѣжко, судороги сильные, въ животне допускаетъ черезъ $\frac{1}{2}$ часа или раньше послѣ парализации. Отъ введенія 0,1—0,2 изъ желудка лягушки, наступаютъ тѣ-же явления, но только плюсовые изъ нихъ.

При введеніи 5 доз., т. растворъ въ желудокъ крысину, проф. *Баснеровъ* замѣчаетъ спазмы ослабленіе движений, прилегаю ѹ къ боку; зрачки не реагируютъ на светъ; глаза были конъѣ чувствительны къ дрогированию; рефлекторная возбудимость понижена, сердцебиеніе умерено, дыханіе шатающее ускорено, затмъяя замедлено и болѣе глубоко. Черезъ $\frac{1}{2}$ часа клинические судороги, потомъ тетаническій въ конечн. смерть отъ задушения. Среди дозъ изъ 1—2 доз. не убивали животнаго и во введеніи судорогъ, а только слабость и затрудненіе дыханія. На основании своихъ опытовъ, проф. *Баснеровъ* приходитъ къ следующимъ заключеніямъ: 1) хлористый аммиакъ даетъ сокращеніе тѣ-же явленія, чѣмъ и бромистый 2) обѣ эти соли оказываютъ сильное дѣйствіе на центры головного и спинного мозга, парализуя ихъ 3) изѣбеніе дыханія и сердцебиенія можетъ обусловить паралическое продолжавшагося мозга и 4) на мышцы въ периферическихъ «кончинахъ» первыхъ аммоній, повидимому, не оказываетъ никакаго влиянія.

*Рейбелъ*³⁾ производилъ вслѣдованіе надъ судорожными пиявками лягушекъ и вѣтвистомъ па него различавшихъ дозахъ, такъ опредѣлять явленія, захватывающія у геморрагическихъ при страданіи химическими солями: беспомощность животнаго съ значительными успораженіями пруды и дыханія, затмъяя сильный колансъ, покашливаніе рефлексорной возбудимости, жестокія общія клиническихъ судорогъ, огненіемъ, изломающіе сокороги или животное состояние, переходящее изъ обѣихъ параличъ и смерть. У лягушекъ, которымъ *Рейбелъ* вводить щадій аммиакъ, уксусный, хлористый и бромистый аммоніи, замѣчались подобные же явленія. Собѣсь по введеніи 1—2 с. 10% раствора, лягушка обнаруживала большое беспомощство; затмъяя сильнейшіе

¹⁾ Archiv. f. Physiologie. 1873. Bd. I. s. 382.

²⁾ Bechert's und de Bois. Kyruss's Archiv 1868 s. 121.

³⁾ Pflüger's Archiv Bd. LX. 1874. s. 283.

свою более продолжительный стадион зевса, зеводвижности, даже имеющего коленка, в течении которого не только не появлялись никаких прензольных движений, но и рефлексы были очень слабо выражены; зато наступал супорогий период, который выражался клиническими и тональными судорогами, парализации наконец в общей форме, между тем как рефлекторная способность была доведена до максимума и на самом сильном раздражении лягушка почти не реагировала. Смерть наступала общипношение через 30—50 и. пасынков для при общем параличе больших вершин централ. Такая связь у животных со отдаленных синаптическими нейронами судороги никогда не выражаются в клинической форме и вообще бывают слабые выражения; то Гебель пишет, что судорога, при отравлении аммиаком, зависит главным образом от действия или на предположит мозга. При этом рефлектория существует, но Гебель, робко пишет, во время и после судорог, тогда как при сузротах чистого рефлекторного характера, исходящих от спинного мозга, напр. при стрекозе — она всегда возникает.

Faude и Deulme¹⁾ описывают следующий образец амииакии, характеризующийся при отравлении аммиаком. Если вспринять лягушку подъ языком концентрированный раствор яда аммиака, то сначала же появляется сильнейшая болевая реакция, которая никогда непосредственно переходит в жесткий общий тонус, длиющий несколько минут. По окончании его, животное утрачивает рефлекторную способность, бердце дает только слабую, редкую сокращение или исчезает совершенно. В эти минуты случается, при самом наименее отражении, смерть наступает без судорожных приступов, а непосредственно перед первым болевым рефлексом, животное выходит из глубокую приступию, которая скоро переходит в полную неспособность реагировать на чувствительные раздражения, и то время как первое в мышцах остаются скопления отравленного рас-

твора аммиака в умбрешках количестве подъ кожу, то обыкновенно за первыми приступами боли, садится языка пекол, за время которой лягушки реагируют мало. Всё время одиночные извращения усиливаются и на конец наступает, приводя к сильной парализации, сильной продолжительной язве, постепенно переходящей в фиброзную сваренцию. После прекращения судорог, рефлексы возбуждаются необыкновенно слабо, так что животные, будучи слабым воздействием истощены, однако же величайшую привычность реагируют на самые слабые раздражители. Тогда такая без раздражения язва не дает места инфекции, оставаясь при этом лишь для самого слабого удара по столу достаточно, для того чтобы вызвать общий склерозие передника и задника коминецией и тулоцией.

При наядии 2—3 к. п. раствора яда аммиака (1 ч. на 20 к. п. воды) из временной язвы языка, садясь же на кончик языка, отрывается язвка, зато язвоческая судороги и мышечные приступы; зато обнаруживается повышенная рефлекторная возбудимость.

Судороги, произведенные аммиаком, не зависят, по мнению Faude и Deulme, от язвы его на периферических нервах или мышцах, а обусловливаются, лишь в конечной рефлекторной способности, действующей над на центральную периферическую систему, особенно на спинной мозг. Из этого язвить садить по действию со стрекозами, представляя только ту разницу, что при последнем, после начального приступа судорог — наименьшие раздражения легко вызвать склерозие, тогда как при первом — только короткое подергивание.

Составляют ли судороги от аммиака — прямое последствие раздраженного его действия на центральную периферическую систему или это есть исключительно рефлекторного характера — на этот вопрос Faude и Deulme затрудняются дать определенный ответ.

Что касается язвки языка из временного давления и сокращения, то Faude и Deulme пишут, что краткое давле-

не рѣко познаніе; поясненіе это обусловливается съхимією сосудовъ, происходящей отъ побужденія аміакамиъ газокоторного центра.

Сердцебѣзіе замѣдляется, что авторы приписываютъ парасимпатическую раздражительную функцию дыхающихъ перегор.

Дыханіе спачала ускоряется или даже парасимпатическую остановку, а затѣмъ оно становится глубинѣю въ общемъ тонизированіи; это увеличеніе глубины дыханія наступаетъ еще рѣже при первыхъ п. члѣнѣ. Первая фаза т. е. начальное ускореніе и остановка обмениваются, но *Baile* и *Doucet*, дѣстствіе аміака на первоначальную окисленіе таѣ въ дыхательныхъ путяхъ, а вторая — т. е. увеличеніе глубины дыханія — зависитъ отъ дѣствія аміака на дыхательномъ центре.

Baile и *Lange*¹⁾ приводятъ слѣдующіи результатами:

Легочная аміакина соль, напр. углекислый аміакий, передаетъ изъ крови въ притомъ соединеніи. Всѣ аміакиніи соли, по мнѣнію этихъ авторовъ, вполнѣ сходны по дѣствію на организмъ и отличаются другъ отъ друга только по интенсивности этого дѣствія. Такъ, считаются прежде всего — хлористый аміакий есть самая сильная изъ аміакинихъ солей; затѣмъ слѣдуетъ углекислый аміакий; съкращеніе дѣствія обладаетъ сѣроокислый аміакий.

Что касается первичной аміакиной, гидраты *Baile* и *Lange*, слѣдующихъ тогдѣ же за хлористой солью аміакинъ изъ него, то онѣ состоятъ, какъ давно известно, изъ болѣе или менѣе жестокихъ кристаллическихъ супорта, изъ которыхъ, при большой дозѣ же, животные погибаютъ. Эти супорты распространяются на всѣ производные аміакинъ тѣхъ и находятся въ спинальной мозгѣ, такъ какъ они наблюдаются и при отдаленіи предположительной мозга отъ спинного.

Дыханіе, по *Baile* и *Lange*, дѣстствуетъ спачала парасимпатическую остановку, затѣмъ, послѣ судорогъ слѣдуетъ сильное учащеніе. Первое явленіе зависитъ отъ прехолодающаго побужденія окисленіе таѣ въ легкихъ, а второе — отъ возбужденія дыхательного центра изъ продвигающего мозгу.

¹⁾ *Baile* и *Lange*. Arch. f. exp. Pathol. und Physiol. v. Ringer. Bd. II, 1874. p. 266.

Бронхиальное дыханіе, по мнѣнію 0,1 — 0,3 изъ всей про-
ницу, даетъ послѣ легкаго наденія, поразительное поясненіе,
при чѣмъ замѣчается усиленіе пульса (какъ у курильщиковъ-
панихъ тутъ и у некурящихъ животныхъ). По-
ясненіе дыханія не зависитъ, по мнѣнію авторовъ, ни отъ
химикотерапевтическаго центра, ни отъ судорогъ, въ обусловленіи
вѣроятно, возбужденіемъ усвѣршеннѣя перегор.

Когда же²⁾ птицы, что хлористый аміакий концентри-
роватъ минѣшную салу.

Когда же³⁾ птицы съхимы судороги у рабѣ, конъкви-
тихъ изъ среды, содержащей аміакину соли. Такъ, хорекъ
согнулся (октан), всосавший отъ 2% растворъ хлористаго аміака,
чрезъ 25 л. погибъ въ судорогахъ; точно также погибла
и радицина (girelle).

По *Baile*⁴⁾, аміакинъ соль вызываетъ состояніе раздражи-
тельнаго перегоръ системъ, такъ что доказываются парестезія,
слабость конечностей, дрожаніе, безконтрольнаго движенья и
техническихъ пріемовъ клинической и терапевтической судороги.

Ноинилю и Ресселлу⁵⁾ полагаютъ, что всѣхъ соедине-
ній, аміакинъ и аміакинъ присущие однажды, только по
своей интенсивности различны, общее дѣствіе. У лягушекъ,
по словамъ этихъ авторовъ, наблюдалось, при всевозможныхъ
способыхъ видѣніи: значительное поясненіе рефлекторной
побужденіи въ терапевтическихъ судорогахъ, даже послѣ «без-
головыхъ животныхъ»; наложена асептическая паралитъ отъ аміакинъ.
У змѣй, собакъ и кошекъ, послѣ подкожного
прикосновенія, обнаруживается только поясненіе рефлектор-
ной побужденіи, а послѣ изъясненіи изъ крови — силь-
ный стеблевый и «гипоталамъ», именно вслѣдствіе химико-
физического усиленія раздражительности тѣла спиналь-ноговыхъ ганг-
лий, изъ которыхъ берутъ свое начало двигательные перегоръ.
Дѣствіе на спинной мозгъ, съдѣдательно, весьма сходно, по
Ноинилю и Ресселлу съ дѣствіемъ стимулации: спиналь аміак-

²⁾ Arch. f. exp. Pathol. und Physiol. Bd. 15, 1882. S. 45.

³⁾ Arch. de Physiol. 1882. pag. 154.

⁴⁾ Baile. Руководство къ физиологии, томъ I, стр. 131, 1885.

⁵⁾ Руководство къ фармакологии, томъ I, стр. 131, 1885.

честі сильно відбудждаєщее, а звісім паралізующе дією на отвори спінного мозга.

По виданію Буксбема¹⁾, до сих пір не вдалося синтезувати ничего определенного о составі соединений, образующих въ зелудкѣ при введеніи аміакічнихъ солей; ведеть такоже определять, въ какой формѣ аміакічна соль находиться въ крови; таковъ сильное дѣйствіе неизвестъ называетъ. Капа у лягушки, такъ и у тепловозныхъ животныхъ, постѣ введенія значительной дозы, почти всегда является сильный и продолжительный стомія, ведущий къ смерти или постепенному одиозію. Въ послѣднемъ случаѣ, остается значительное повышение рефлекторной раздражительности.

Biss²⁾ говоритьъ, что препаратъ аміакіи и аміакічныхъ солей по своему дѣйствію на центральную нервную систему тесно приближаютъ къ стерінну. Дѣйствіе ихъ совершенно одинаковое, залишь вони не содерялъся. „Если я враску, говорить Biss, телевизорному животному представлю на краю 0,1 — 0,3 граммъ-либо гідратизованъ, либо растворимой аміакічной соли, то сквозь аномально мышцу, колышется сильная судорога во всіхъ тѣлахъ. Судороги эти отличаются отъ судорогъ вызываемыхъ струхінами, и слѣдующими обстоятельствами: 1) судорожный центръ въ головномъ мозгу тутъ привинтовъ въ іншій участокъ, такъ, какъ одновременно бываетъ парализъ вся область двигательныхъ первокъ головы; 2) передъ возникненіемъ судорогъ въ временностяхъ между ними существуетъ короткое сопотяжіе, исчезающее на пораженіе мозга головного мозга; 3) судороги, вызываемые аміакію, не мають рѣзко выраженного рефлекторного характера, потому что они возникаютъ сперѣдь даже заміо постіо раздраженія.³⁾ Далѣкъ Biss замечаетъ, что язвиці, наблюдаемыя при отравленіи аміакічными солями, подобнѣ склону къ уреміческому.

Beratzek⁴⁾ такъ резюмируетъ явленія при отравленіи амі-

иакічнимъ солями и аміакію: у лягушкъ судорожныи и дистрофические разстройства при явленіяхъ віддаляються въ ході, скороѣ відченії аміакічныхъ дозъ или часоты. У гравіновъ, 2,0 и 30,0 мілл., введение въ зелудокъ, привинтовъ смерть черезъ ½ — 3 часа; тоже замічено відъ земи язвы — склонніе проявленіе боли, бессилия, спахи, усердіе пульса и диханія; черезъ 30 и 40 мілл., поганості затихаютъ, а черезъ ½ — 2 часа смерть въ нестеріхъ судорогахъ при долготѣ жизни. При перекинуванні изъ тела обрака 1,2 — 10,0 и 8,0 — 50,0 мілл. судороги, рвота, ускореніе диханія, рвота білі серози, болезнія спбога; при великихъ дозахъ судороги, параличи и смерть.

Lander Bevзета⁵⁾, производящій парализации исключительно подъ аміакіемъ солями въ различныхъ аміакахъ, приводитъ въ слѣдующемъ заключеніи. Хлористый, бромистый и іодистый аміакъ образуютъ рядъ. На одному его концѣ стоитъ хлористый аміакъ, відъкій відбудждающее дѣйствіе на спинной мозгъ, а на другомъ — іодистый, ослабляющее парализующее дѣйствіе на двигательные нерви. Хлористый аміакъ производитъ параличъ; іодистый — быструю потерю мышечнѣхъ рефлексовъ, напр. съ конъюнктивы, въ прогрессирующей параличѣ, но не виновнѣ въ інамъ. Въ ранніхъ стадіяхъ отравленія іодистый аміакіемъ, лягушки відчинають язвиці на поганінніи спини, іншіе дѣйствія, по опытамъ Гальза, лягушки стъ отдаленіями поганінніемъ мозга; изъ этого факта Lander Bevзета заключаетъ, что виновнѣ отъ іодистого аміака отравляются первыми.

Иаковский⁶⁾, также производящій сравнительные опыты надъ хлористымъ аміакомъ и хлористо-водородными солями горючихъ аміаковъ, получила слѣдующіе результаты. У лягушекъ, диханіе токмо отъ маленькихъ дозъ аміакію учащается, отъ средніхъ и болішіхъ дозъ оно рѣзко замедляется и діє вітальнія; спачала оно спішнится більше глу-

1) Буксбемъ. Руководство по фармакологии, шир. Гейблера, 1889, стр. 281.

2) Лягушка. Фармакология, шир. Пакеттъ, стр. 243.

3) Eosil-Knigge'sches Archiv. Edelmann, Bd. 1, к. 348 — 352.

4) Philosophical Transactions, v. 175, p. 237.

5) О дѣйствіи на организмы язвы и хлорист. солей шахтер. шир. Якоби. Казань, 1886. Труды Общ. Естество., т. V.

боком и только в конечной — покоящимся. Сердцебиение также замедляется, происходит дыхательные остановки и законы полной остановки из дистоний.

«В то время, как дыхание уже довольно сильно замедляется, наблюдается усиление рефлексов при механическом раздражении кожи: затылъ, рефлексы усиливаются настолько, что отъ тактильныхъ раздраженийъ кожи колышатся тетаническія движения во всемъ тѣлѣ. После прерываний дыханія, судороги усиливаются, такъ что они наступаютъ во времени и безъ механическихъ импульсовъ. Въ это время захватываются фабриллярные сокращенія изъ мышцъ. Пребывая透过儿 чрезъ часъ послѣ прекращенія дыханія, судороги ослабѣваютъ и вскорѣ совсѣмъ прекращаются, затѣмъ начинать какъ способность отбѣгать изъ механическихъ раздраженій кожи, такъ и фабриллярные сокращенія.⁴ Ослабленіе къ прекращенію рефлексовъ обусловливается, по Никольскому, главнымъ образомъ паралитизмъ центральной нервной системы, такъ рефлекторного аппарата и отсутствиемъ парализованія мышцъ скелета, раздражительность которыхъ исключительно понижается. Успокоеніе же рефлексовъ, наблюдавшееся передъ прекращеніемъ ихъ, вероятно обусловливается предварительнымъ раздраженіемъ рефлекторного центра.

У собакъ также, дыханіе и сердцебиение, особенно отъ большихъ дозъ, по Никольскому, замедляются. При введеніи хлористаго аммонія въ грудь, авторъ видѣлъ судороги и возникненіе рефлексовъ; при засыпании же изъ желудка или подъ кожу — пристады, напоминающіе каталепсию и миоклонію: спачала животное дѣгалось угрюмымъ, возникла разоть, вскорѣ пошла стоянка на шаткой, собача ложилась на бокъ и находилась повидимому въ безсознательномъ состояніи. Въ то же время погибали тетаническія судороги и усиление рефлексовъ. Черезъ 30—40 хъ послѣ вправления, когда судороги ослабѣвали, животное позволяло изѣбѣть свое положеніе изъ болѣе худобной, удерживая это положеніе довольно долго. Иѣдовъ поэже наступало даже полное каталептическое состояніе. Отъ большихъ дозъ, напр. 10,

такъ же разоть, наступали болѣзнь чистые судороги, которые подавались приступами, извѣсннніемъ эпилепсію.

Лихаковъ⁵, при отравленіи хлористымъ аммоніемъ, какъ и при отравленіи тетрахлоридомъ, различаетъ 3 стадіи: 1-я — это недѣла для до наступленія судорогъ, когда прыжъ и дыханіе нормальны, хотя въ общемъ состояніи животного еще не замѣтна пережѣвка, 2-я стадія — судороги, 3-я стадія парализъ, тони. Июсса, идея тутешнія и избужденіе чередуютъ, и настала отравленіе почекъ, во временныхъ судорогахъ; предварительность судорогъ, при отравленіи хлористымъ аммоніемъ, зависитъ отъ дозы. Аміакійная соль, взятая, покидаютъ рефлектирующую способность въ проформльномъ періодѣ. Судороги бываютъ, по Никольскому, тетаническіе и клоническіе; первыя прекращаются; июсса судороги раздѣляются на нихъ. У собакъ, по словамъ Никольскаго, предварительно было известно случаю смерти отъ хлористаго аммонія. Этотъ пройдетъ напоминаніе *Crichton-Brown*. Ось приводятъ наблюденіе, показывающее, что въ ушибленіи, напримеръ, есть съ мѣстными явленіями и мозговая рѣзкая строительства (гипертензія, головокруженіе), обусловливается судороги, появляющіеся пароксизмами.

Люсъ⁶, работавшій въ лабораторіи *Biels*'а, написалъ, что хлористый аммоній обладаетъ избуждающимъ дѣйствіемъ на первичную синапсу, увеличивая величину дыханія въ возможную предложеніе дыханіе, то что, при употреблении болѣзни количествъ этой соли, сказывается судороги и безсознательное состояніе.

Реміо⁷, занимавшій въ самое послѣднее время наученіемъ изученія различныхъ веществъ за избужданіе мозговой коры, написалъ, что хлористый аммоній повышаетъ избужданіе пасквишей, хотя въ слабой степени.

⁴ Archiv S. exp. Pathol. und Physiol. 1877. Bd. VI.

⁵ Lihakov. 1868. Jevn. pag. 361. (Цит. по Никольскому).

⁶ Crichton. 1868. N. 2. (Роф. изъ Жен. Опера. 1868. N. 29 стр. 20).

⁷ Сообщеніе изъ западнаго обл. изобретенія въ экспериментѣ при Никольскому рѣзк. 15-го Народа 1884 г. Ревюре во Франціи. N. 14.

Басть видю изъ приведенныхъ литературизмъ данныхъ, одинъ исторы, при отразлѣ животныхъ хвѣбніи солны, замѣчаніи толпы супоросы, другіе же виды сокѣ или сокѣ животнаго избужданія и утомыши, судороги и параличи.

Но в большинстве последних авторов говорят об изменении упругости, выражающейся в сокращении и оставляющей часто естественное последствие вспомогательной системы. Упругое же, предохраняющее судорогам, а составляющее, такая упаковка для, первых стадий действия эпикриза, если и заменилось, то на него обращалось мало внимания, и это часто не различалось от извращенного упражнения, сдвигавшего из судорогами.

Ва поєднаннях візначеній, говоря об уявленнях, ми будемо розуміти тилько то первісне, представу яке судорогам, уявленіє першої системи. Класично, це вимінє лежить, якщо воно часто в біології, начинках рівно, суперечить якось визначеніям судорог, якщо воно уже трудно відрізити від состояння підвищеності в гіганті, сабіозного обично за судорогами. Но для виміння вимінє лежить тільки утиснені, які відповідають судорогам.

Вивчені промежочінні і взаємну сильу центрального усередині і суперечкою за життя побуждієння центральної першої системи—до силь пори не дійшло підвищення панікозу, вскорі після та, що покропить звісіть панікоза, фармакологічний, також в фізіологічній панікозі.

Периферическія акри в мозгу, не зважаючи на то, что они не являются, не дружат-ся (Кадет), если и образуются, то всегда осознанными. Следовательно, облегчить картину отравления, происходящую от аниліка, пам'ятю периферических частей, не было достаточно оснований. Съ большей вероятностью, причину прогрессировавших симптомов отравленій нужно было исходить из пораженія центральной периферической системы. Но деятельность этой последней представляется настолько сложной, что анализ ее вполне потребует начать изучать ее сама по присущим периферическим линиям и изучать их как из центра из центра, так и на ткань, у которой функция ядерной системы

большой или меньшей степени упрощены, посредством уда-
ления тѣхъ или другихъ аерийныхъ центровъ.

Також має у нормальних животин у одній частині зерникої системи виникнення подібності до іншої, діяльність однієї з центрів дієвоздушного віддихається з іншою, які виникають другу, у животин са наявністю центральної зерникої системи, функції останніх центрів впливають на певні розрізання фармакологічних властивостей виникнення та великими різноманітностями та членотою. Всі види цих зображення, якщо вони відрізняють спочатку виникнення розрізання від животин, у яких вони є для іншої частини зерникої системи більше залежань.

Если загнук отнять синий цвет от проделанного, то рефракторная способность резко понижается. Если же пресечь разрыв на уровне пропилевого киргота или креплениях бургут, то, как первые показал Сименов¹, она отпадает занавеска. Это пакаже рефракторной деятельности синего цвета выражается еще резко, если поверхность молчного разрыва подвергнуть химическому или электрическому раздражению. На основании этих опытов, Сименов предположил проницаемость среднюю между всеми механизмами, задраивающими рефракторную листовую систему синего цвета.

Саломон²) пишуть, что раздраженіе долихарій нервів у собак викликає ін'яль, пропусканіє електрического тока або застосуванім слабкого розтвору сірководневої сілі, вызывает утворені сплющено-мозгових рефлексів.

Макарова⁷), школа відміні алгоритмів, стимулів та відповідей на підтримання центрів, привела до ефективності застосування: 1) при отриманні залежностей, відміні позиції в рефлексорну діяльність об'єднуються, також як і довготривалість залежаннями центрів; 2) стимулів не потрібно

¹⁾ Physiologische Studien über die Hemmungsmechanismen für die Reaktivität des Rückenmarks im Gehirn des Frosches. Berlin, 1893.

²³ Reichen's u. Du-Buis-Reymond's Archiv, 1895, p. 545.

⁹ Zeitschrift f. nat. Med., Bd. XLI 1863, p. 539.

часть действий на эти центры; 3) сама сокращение парализует их.

*Schäfer*²⁾ изучалась действие на рефлексы хинина, который, по Эйзенбруну, кончается рефлекторной длительностью. *Schäfer* пишет, что, если пригласить лягушку (*U. g. scilicet. saltar.*), то кишечные рефлексы редко замедляются; если, во время этого замедления, перервать спинной мозг под продольным сечением, то через 10 ж. рефлексы восстанавливаются из первых. Если пригласить хинин лягушку из перерванных ранго симпатического нервного, то замедленные рефлексы не исчезают. На основании этих опытов, *Schäfer* приходит к заключению, что кончике рефлекторной длительности спинального мозга, при недвижимости хинина, зависит от возбуждения задерживающих центров из головного мозга.

У *Weil*³⁾, исследовавшего действие на рефлексы, получила следующие результаты. У лягушки с перерванными полушариями мозга, которых автор брал за норму при изучении рефлексов, двигательные процессы сильно и продолжительнее утихают рефлексов, устранивши движущий; у десенситивизированных также животных, утративших рефлексы не наблюдаются. Такое действие двигательных на рефлексы, *Weil* объясняет его возбуждением спинного мозга из-за дормиции центров.

Хотя факты, добывшие *Schäfer* и его последователями, совершенно ясны, но тем не менее, съ течением времени, претерпело большую изменение, так как из последнюю минуту нельзя говорить, конечно, о специальных задерживающих центрах в addition к им же различным агентам. *Hegel* и *Monnier* показали, что, при перерванных спинном мозге, сильное раздражение в *ischidie* снижает рефлекторную способность спинного мозга. *Gallie*⁴⁾ пишет, что длительность рефлекторных центров усиливается, какъ только, одновременно съ первым раздражением, они получаютъ по-

другими чувствующими передать второе раздражение. Но мнению *Freyberg*'s⁵⁾, задерживающая влияния играютъ важную роль не только изъ спинального мозга, но и изъ кончика этой центральной передней системы. На рефлексы, вызванные какимъ-либо раздражением, действуютъ задерживающие образыъ тѣ раздражения, которые необъясняютъ другъ центръ иннерваций. Такимъ образомъ, по *Freyberg*у, необъясняемаго рефлектирующаго центра падаетъ въ функции его утихания, иначъ только съблюдея для отдаленныхъ центровъ проходитьъ въ изолированное отъ первого центра возбуждение первичнаго. Кромъ задерживающего, изъменяя времена и возбуждающие длительность однихъ первыхъ центровъ на другие. Этотъ взглядъ *Freyberg*а на явления утихания и необъясняемаго сферъ первыхъ системъ, какъ и результатъ концепціи первыхъ центровъ, различается *Nedergaard*, *Wundt*ъ⁶⁾ и др. и можетъ считаться изъ настоящихъ предѣловъ общеупрощенія.

Если, при нормальныхъ состояніяхъ животного, первая система его находится въ равновѣсіи, зависящемъ отъ химической концептации задерживающихъ и возбуждающихъ влияний, то, при действии какихъ-либо агн., это равновѣсіе тотчасъ нарушается: возбужденіе или утихание одного центра отражается тѣмъ или иными образомъ на длительности другого первыхъ центровъ. Въ этомъ смыслѣ и съблюдея пониманіе определеніе выше изложеніе рефлекторной длительности при помощи акціонной силы.

Моя работа присвящена исключительно съ химической силы акции—напряженіемъ. Для оценки брались отщепленія конкремиты (бактерии *Escherichia coli*; *dermat.*); который еще отличался отъ всевозможныхъ природныхъ конкремитовъ въ приблизительно въ 10%ъ водной растворѣ. Химическая сила била избрана потому, что она отличается постоянствомъ и значительной силой действия. Въ виду того, что, по мнѣнію концептіи автора (*Büttner, Lörze* и др. см. выше), конкремиты сами

²⁾ Pflüger's Archiv, 1889, S. 252.

³⁾ Reichenb. u. De-Bon, Pflüger's Archiv, 1871, S. 252.

⁴⁾ Die Fasziele des Nervensystems des Frisches.

⁵⁾ Pflüger's Archiv, B. X. p. 100 въ Учебнике Фрица Фогера, т. 2-я.

⁶⁾ Technik der Nerven.

иметь одну и ту же картину отражения, различаясь друг от друга только интенсивностью действия, в то есть достаточно основана, не придав других солей аммония, судя о влиянии препаратов аммония вообще на актинау систему.

I.

Рефлексы изучались по способу Тарас-Самченко. Сначала для опытов брались лягушки, у которых быть перерывами или пережечь спинной мозг беспредметно под хромоголозином. Между операций и опытом проходило от 1½ часов до 2 суток. Лягушки поддавались к интоксину; занес их погружением в раствор сброви писцеты (1:800 ср); при температуре, длившемся 120 ударов в 1', избирательно время, проходящее между моментом погружения лягушек в раствор и момента погружения их в раствор писцеты. Постепенно проба огиб каждый раз окончавшись водой. Когда сила рефлексов была, поэйт пытаться проба, боязнь или жажда установлена, одной лягушке подавалась вода тому раствору хромоголого аммония, а другой, контрольной—такой же объект дистиллированной воды или солевого раствора. При этом получились следующие результаты:

Даже из 0,01 хромоголого аммония не оказывает заметного действия; от большинства доз (0,1—0,6) быстро наступает первая потеря рефлекторной возбудимости, что зависит, вероятно, от сброви наступающего паралича спинного мозга. Эффект действует лучше всего выпукнуть при дозах из 0,02—0,03. При введение такой дозы (формы 1, 2 и 3), через 7—25 с. замечается резкое повышение рефлекторной способности. Если раньше время между погружением в интоксиновую язву изображало 4—6 ударов метронома, то теперь только 1—2 удара, часто вскоре спустя это время и один раз ударов, так как лягушка энергично приводит занес сюда же погружение, одна только ванцы ее кончается раствором писцеты.

Это повышение рефлекторной возбудимости длится от 30 с. до 1½ часа; затем наступает падение ее или возникают судорожные напряжения и тонус.

Другой серии лягушек удалась выделять для избрания лишь подавляющую способность Golgi'a; через 2—3 сутока после операции, у них изучались рефлексы при введении хромоголого аммония в ту же дозах, что и лягушкам 1-й серии.

Рефлекторная возбудимость у таких лягушек, отъ хромоголого аммония, представляется совершенно иных оттенков, чем у лягушек с перерванием спинного мозга. Какъ видно изъ опыта (4, 5, 6), через 7—15 с. послѣ введенія хромоголого аммония изъ рефлекторной возбудимости рѣзко поникается. Повышение это длится отъ 10 с. до 45 с., и сразу же постепенно съдается повышеніе рефлекторной возбудимости, не менѣе рѣзкое, чѣмъ тое наблюдалось у лягушекъ, сохранившихъ только синапсовый мозгъ. Фаза понижения продолжается 10—25 с., зачинаясь обильными судорогами; изъ повторныхъ же судорогъ, послѣ долгаго исчезненія рефлекторной возбудимости, либо не доходитъ до судорогъ, и животикъ оправляется.

При введение большихъ доз (0,05—0,1), подобно тому выше и у лягушекъ 1-й серии, эти стадии отдельныхъ фазы спирокета: рефлексы или представляютъ рѣзкіе къ неправильнымъ заложеніямъ, причемъ быстро возникаютъ судороги, или они обильны отъ самого начала, переходя затѣмъ въ остаточный участокъ рефлекторной возбудимости.

Чтобы показать, не изграждан какой-либо роли количества язвы въ этомъ уменьшении рефлексовъ отъ аммония, было предпринято изученіе рефлексовъ и на юныхъ лягушкахъ. Изученіе рефлексовъ на юныхъ лягушкахъ мало привело, такъ какъ масса самопроизвольныхъ движений у такихъ животныхъ затрудняетъ определеніе рефлексовъ. Однако такого рода опыты дались напр. Петровъ. Правда, юные лягушки, будучи зодицами, сначала сильно беспокоятся, много двигаются, нарабкаются въ гигабалы, ходятъ виробки, по антюю, черезъ 15—30 с., они успокаиваются и въ это время удобно производить на нихъ желаемые опыты. Ихъ рефлекторная возбудимость установлена изъ определенной язвы, даже болѣе постоянной, чѣмъ можно было бы ожидать.

а priori. Варіанти безкоєності бивають ко зревенама, застосовується приступоми вонь, по вовірі лягушки охоче використовують в свою користь систему. Найкращі лягушки використовують таїні безкоєності, що, якщо вони не суть зараза терпіння, приходиться обираючи їх і прерізати опит.

Каже жаде як звичай (ХХ 7 і 8), цілком лягушки, при отравленні хлористим аміаком, представляють такі ж колибки рефлексової інсібіляції, як і лягушки з рузвейними подушарінами, т. е. у цих синчах набувається фаза упевнення, обінансюється загроза фаза позиції рефлексії.

Таку жась фазу упевнення рефлексії виражається у лягунках з удаленими подушарінами столь-же яко, як і у звичайних єдиною, то яко, що упевнене відхилення на спіні ноги проходить со стороны среднього і продовжуватою ноги. Желая вислідити роль того і другого из дій упевнені рефлексії, а прозаєль опити отравлення аміаком з таких лягунок, яких були удалені всі часті ноги, як і складальні смішного, предполагатого (и малого) ноги.

Лягушки з удаленими подушарінами, які опік в середині, сокращення стійковатою тільки спинної, продовжуватою і малі ноги (розділ між згортевими будь-такі в кінечинах), представляють ту же сцену стадію упевнення з відбудженням рефлекторної способності, хоча і не столь різкою формою. У таких лягушень (опити 9 и 10), через 7—10 х. посій зневісні хлористого аміаку захочеть ясне появлення рефлексії, то переходяще в колюче іль презерватив, то симанняється відрогами поємлюючою рефлекторної спосібності.

Преображені якіній упевнені рефлексії у таких лягунок обяснюють, відкрита, общою цієї садобство вкладістю таєїже окраси. Но при благородствані усіх інших опитів, як і звичай лягушень тоді рефлекторної способності удержується таїні характеристики, що жадкою у лягунок цілью і з удаленими подушарінами, т. е. упевнені рефлексії симання якою окрасою. Садовательно, при сокращенні одного спинного мозга захочеться тільки одна фаза—пояснені рефлексії; при останніх-же всіх чотирьох

толерантою мозку, що толькі средніх ноги (удалі, подушарі), але-же тілько предполагатого ноги—замінтається до фази: синчала упевнені, а загроза діїнаніє рефлексії.

Если у лягунках, сокращеніх пако-лобо видаленою центрі, виникнені рефлексії, всегда предполагатого рефлекса як у упевнені, тоді яко, у лягунках, сокращеніх тілько спинної мозку, сразу настається, якою же буде, комбінаціє рефлекторної возбудження, то очевидно, що ви-хідження центрі, при отравленні аміаком, обінансюється як рефлекси спинного мозга склоне задрживанням підніні. Інслідаже настілько очевидно, що рефлекторна діяльність спинного мозга у діяльних животних не толькі не по-ширенна, но рідко виникає. При дії аміаком ході отравлення, якому ли наростищого відбудження спинного мозка, али всідієві відкладані упевнені центрі видається підніні центрі, настілько виникнені рефлексії способності. Наоборот, у звичайних, сокращеніх тілько спинної мозку, возбудженні дійсні на поєднані аміаком, не задрживанням підніні, виникнені со стороны власніх центрів, сразу прозидається рефлекси поємлюючої рефлексії діяльності.

Уже в ранніх стадіях отравлені, у животних замінтається відсутність дихання і серцебіення. Бажа упевнені воне, у лягунках диханіє, по опитіль Піко-Іаскою, оть середині і більшіх діл, західжається в сповідник грудобе; ділякі ненутні забілювані наді диханіється, і зрешіть як тому-же заключені. Бакови-би не били замінені в дихані, вій легтери, спеціально залишенні щуканіем звого вопроса, видеть причину звісній відмінності від побужданіх дихателевого центра в продовженні мозку.

Серцебіеніе у лягунках, оть середині і більшіх діл хлористого аміаком, по напису опитів, виникніє сокра-

свіжих съ наблюдениями Ильинского, уже через 4—7 ч. резко замедляется, даже останавливается дыхание. Такое замедление сердцебиения въ автора (*Fowler и Drakes, Никоновъ*) объясняютъ раздражениемъ центръ-такъ и продолжительностью сна.

II.

Изучивъ измѣненія рефлекторной способности спящаго мозга, я приступилъ къ анализу тѣхъ формъ сложныхъ явлений въ сферѣ первой системы, которыхъ составляютъ главнымъ образомъ картину общаго дѣйствія камикса. Этъ изысканія наблюдалась сперва на лягушкахъ нормальныхъ.

Явленія общаго дѣйствія хлоретичнаго камикса на первую систему выражаются у лягушекъ следующими образами.

Малы дозы (0,01—0,02) не вызываютъ обильное спаваніе лягушекъ, исключая раздѣлъ изгибомъ дыхания; очень большихъ дозы (0,2—0,1) быстро производятъ смерть животнаго или га сильною приступу судорогъ, или даже га глубокой прастрасти. Отсюда, то при такихъ дозахъ вѣдь спаваніе дѣйствія да не успѣваетъ еще произойти, настъ ужъ наступаютъ астматозъ сердца и параличъ спинного мозга. Сложныя працедуры для анализа дѣйствія камикса по первую систему могутъ считаться среднимъ дозамъ (0,03—0,05). При введеніи такой дозы вѣдь вскорѣ спаваніи или мртвоты (вп. 11 и 12), лягушки себѣ подобно обнаруживаютъ признаки возбужденія общаго дѣйствія боли: вѣдь дѣлаютъ нѣсколько зверицтвенныхъ працедуръ, усиленно движутъ конечностями; всѣждъ однажды вѣдь успокаиваются, не предполагая въ первое время ничего непорядочнаго. Черезъ 2—17 ч. начинаютъ проявляться признаки общаго угнетенія первой системы, вскорѣ со каждою минутой усиливается. Лягушки утрачиваютъ способность къ произвольнымъ движкамъ, останавливаются на одномъ месте; всѣждъ вѣдь прилагаютъ, опускать голову въ подставу лапки со спаваніемъ; раздѣлъ мало вѣдь, при стояніи колебанія, не дѣлаютъ никакихъ попытокъ къ бѣгству. Позже, даже при ударѣ по головѣ, вѣдь остаются за мѣстѣ, двигаясь только скелетомъ, а при деграсианіи — дѣлаютъ прижимъ головкой и тѣлесами, когда разбираю лапки. Въ дальнѣйшемъ ходѣ спавані-

зенія, лягушки перестаютъ отѣвать на дотроненіе, а движутъ только при издали; изъ лапки; вѣдь утрачиваютъ способность прыгать и удирать раздѣлъ, мало колебанія. Наконецъ лягушки вполнѣ теряютъ способность къ передвиженію; колебанія на спинѣ — вѣдь по дышатъ никакихъ попытокъ къ переходѣ посудного положенія; на скамьи сильною раздраженіемъ вѣдь какъ не отѣваютъ, или же колебанія только лежитъ живорождеными сокращеніями, находясь въ состояніи полной простираціи. Этотъ стадій парализа дается обозначеною сумою 10 ч., иногда больше, даже около 1 часа.

Вѣдь за тѣхъ заслуживаетъ вниманіе особенности: при ударѣ по столу или приложеніе къ кожѣ, лягушки склоняются подрагиваютъ всѣми тѣлами, оставаясь однако при этомъ неподвижными; всѣждъ; при жалѣніяхъ раздѣлъ, колеблются судорожные парализа, сопровождаемыя склоненіемъ къ сокращеніямъ судорогъ и приступомъ мртвоты. Въ просматриваемой судорогахъ, лягушки находятся въ гарбованой простираціи, при чрезъ чѣмъ раздраженіе начинаетъ также приступъ судорогъ. Въ однихъ изъ приступовъ мртвоты или въ состояніи общаго угнетенія, лягушки обильное и поглощаютъ только немногіи изъ нихъ судорогъ парализа.

Возможно, что раздѣлъ явленій угнетенія, можно замѣтить, что функции теряются постепенно, начиная съ спаванія, подобно тому какъ въ онтогенезѣ. Тѣльца съ последовательнымъ удаленіемъ частей головного мозга и, начиная съ наблюдениями Уильямса¹⁾, происходитъ при отрывкѣ морфію. Слѣдовательно способность къ произвольнымъ движкамъ (функция подиумаріи, въ Schreder's² — приступыъ терпеговъ), затѣмъ способность прыгать, удирать раздѣлъ и склонять (функция 2 холода); на конецъ потеряеть способность колебать, изменять положеніе тѣла (функция мазаге и продолжительности мозга). Слѣдовательно, приступу общаго угнетенія въ сферѣ первой системы, при отрывкѣ мозговыхъ, нужно искать главными образомъ въ разстройствѣ длительности срединаго мозга, затѣмъ

1) Arch. f. exp. Pathol. B. VII с. 247.

2) Philipps' Archiv 1897. G. Tz.

дунціаго левакопії і сложенні рефлексії (*Alberti'sche Bewegungen Golts'a*).

Така жань рабіє ми уже виділи, якое цитозинове углівників вініше означає на рефлексорну способість спінного хога: взаємне діїстіння аміака состояні панелекарів центрів, та високої видаху мыші, не означає лигумінозного діїстіння і не діїстінності спінного хога взаємне состояні міжнах центрів, доказуючиши їх більшіх панелекарів? Не стаєть-ли обидва вибудувані в гомеопатії животного ота задеряючого відмін центрів панелекарів, щікновеніші діїстіння аміака?

Для розв'язання цього випадку, миок було предпринято ряд опыта з отриманням хлоресіноз аміаком, якщо єть съ удаленими панелекаріами хога, прито же ефект діїстіння як їх тихих животних срізивається съ діїстінням їго на животних съ некоріненої перепої систем.

Ізучені діїстіння різнихіх лікарів на животных съ непроявленім як їхніх удалених панелекаріїв приспівлюється пізнатію авторами, хотітів які методів діють ще їх відмінніого распространенія. Також *Baer*¹⁾ з'ясував, що широкосітка у лягунках съ удаленими панелекаріями пропонується съ сідловими, каха і у пізних; у лягунках съ отдаленіши оть предположного хога *lobi spinali*, судороги виступають, не ю съ таю цитозиновостію і працездатністю, чо *Baer* обяснює відцінкою і крізькідією при якій залітливіші пісні проїн. Схоже з *Cochet*²⁾, за якимісна цитозиніві голубів съ удаленими панелекаріями, після, що, вибето судороги, настуваючи у пізних животних, у спиріваних відкладається таюю дрожжів. Ізь этого наблюденья автори засновали, що приспівлені діїстіння на панелекарію діють на магнітіві кори. *Alberti* суперечить опині авторів не доказательствами, таєм каха, ю *Ferrier*, хот.

також панелекарії у голубів ю вибудувані в таєм юдея вибудувані съяною скоро поєті операциі.

Проф. Гарднера³⁾ градінії діїстіні хлорофорум на лягунках їхніх і лягунках съ удаленими панелекаріями, написав, що поєздівши, при проходівши хлорофорум парків, не діють на катапсії, а аспінські вибудувані.

Пр. д. Даммса⁴⁾ юди ѿ юїнії собачих съ удаленими панелекаріями, не виолуча у них осіннього вибудувані.

Россель⁵⁾ наблюдав рівніцу ю діїстіні, напр. атрофію на пізних животних і ю таєм, у яких таєм другій катализи панелекарії юди удалени.

Борнівський⁶⁾ пітила ю лібер. граф. Н. Н. Віллем, діїстіні паротіческих веєтів на лягунках і голубях, також їхніх, таєм і ю удаленими панелекаріями хога, написав, 1) юди у поєздівши отсутствує предпартіальное вибудуваніє по паротіческих веєтів, наблюдася у нормальних животних, 2) катапсіческое состояні ю иметь лібета і 3) существует більшія отриманість нормальних лікарів.

Молла відзначає вініше вініка на лягунках більших панелекаріїв, а отдалаю оть поєздівши ходжено по способу *Gall'a*'s, видаєши гонії обсесістрії юже немікою ходи єть вінік, соединяючі передні гранични ушківі разниці, він же всрікається через і удаліга панелекарії більше на уроці зрітільних черготок. Операцію юті лягунки звертаєсь юже хорово, представліє таєм в течії очін короткого времени відхиленія. Операціонні таєм образи лягунки торять, ю *Gall'a*'s⁷⁾, таєм способність ю сенсітальнієм діїстінім і саморозгляданім діїстінім. По підіїтінім наблюденьям *Schlesinger*⁸⁾, через долое

¹⁾ Ціл. ю Бардінському.

²⁾ Ціл. ю Бардінському.

³⁾ Араки Борнівськаго 1883.

⁴⁾ Дії Фактіс, видаєши, література 1883 г.

⁵⁾ Die Fakten der Naturwissenschaften etc.

⁶⁾ Pilger's Archiv, 1883, стр. 75.

⁷⁾ Die Baile-Krebsler's Archiv, 1883, к. 28. (Ціл. ю Гайдею Pilger's Archiv, кі. IX, к. 263).

⁸⁾ Ціл. ю Alberti. Arch. I, стр. 181, ю Рашем. к. XV 1882 к. 248.

інока після операції і при цілості зратальних черготок, лагунахи способні сокращати даже і вологі сенсительні діїстів, напр., при наступленні холода, засирати із язиком та ложити мухи під спекливий колпакон. Оперировані язички лагунахи були зовсім безчутливими до висукаючої та висиплючої смолини, обніжували язик під час всіх маневр. Але вони не відмінно реагували на дії вологих відців, які вони відчувають як будь-яку іншу відчуття, але вони не відчувають як будь-яку іншу відчуття. При розриванні, вони оточуючи прямі та трохи віддалено. Через 7–15 днів після операції язички утворювались для опиту, причому це відбулося під кожною 0,03–0,05 хлористого аміаку. При таких опитах (пп. 12, 13, 14 і 15) захисні слідування язичка; лагунахи реагували на удар по столу, покидали при доторгуванні, держали рапорт, пристали при підніманні язика та то проміжок, коли лагунахи щось відрізнялися від дійствів іншої язичкою від цього способу. Іногда у оператора лагунах рано починалася ригідність, причому вони сиділи в «собачій посаді» відчайдушно та зупиняючи судороги у такіх лагунах виступали разом, чим у цільних: часто, при розриванні, лагунахи діяли прямі відразу під час їх приступів. Тільки відсутність прямого відгуку від цієї кризилі перед сажань відсутністю судорог. Слідчо, відсутні обидві утилітії корінної системи, предвісуючі судороги, і стала рідко вираженістю у хвощених цільних, у лагунах стільки удалилиши полупарії чи зовсім відсутні, чи виразляються від сильнішої форми, причому язичок відчуває першою системою не як будь судороги виразляються від сильнішої різкості.

Если опрацювати лагунах хлористим аміаком таким путем, щоб поступало як в органах сокращався з великою медленністю і постепенностю, чим при подавленні гіпнотизації, напр., якщо як від заснування чи сажан лагунах від слабкого ростів аміака від язика, то від такіх угодів, у цільних язичниках язичок общого утилітії починає стільки силою відразу відійти даліше проміжку, якщо язичок, який не відійде від предвісуючою отдачею, средній мозг на рефлексорну діяльність свиного язика.

Після операції звичайних язичок здається тільки небольшими судорожними подергуваннями язика, не доходячи до клініческих обидвох судорог, не дотягуючи. Слід, перва фаза – утилітії утилітії зустрічається як відень вовремя. При отриманні такої-ж обидвох лагунах зустрічається судороги полупарії мозга (пп. 16), які представляють язичок, подебільшою тільки, які відбуваються при введені язика під кожу з тієї жальної причини, що судороги наступають пізніше. Поэтому, при улові відданого наступлені від органих хлористого аміака, якщо язичок відійде від язика, виступає єще з більшою реальністю.

Інші запропонованіми опитами можна сдібнати наступне відображення. У нормальних лагунах, підвергнутих діїстю язика, спочатку змінюється обидві утилітії першої системи, які відбуваються тільки після відходження язика, які відбуваються судороги. У лагунах стільки удалилиши полупарії язика, підвергнутих після операції оті операції, лагунах язика, першої фази – утилітії, столі різко від язичника язичників, які не відбуваються. 2-я фаза – подергування першої системи, виражаючись повністю обидві судороги язика та судорогами, у лагунах стільки удалилиши полупарії, столі же, если від зовсім відсутні, якщо від язичника язичників, після відсутності судороги, якщо від язичника язичників. Очевидно слід, що ті язички утилітії, які відійшли звичайно від заснування чи зовсім від заснування функції средніго мозга, обуславлюється такої-ж відсутністю більшою полупарії на средній мозг, якщо відійде, якщо відійде від предвісуючою отдачею, средній мозг на рефлексорну діяльність свиного язика.

Кроїт опити на лагунах, яким були проподані також сріннільні опити стільки хлористого аміака на годувань нормальних язичників з годувань стільки полупарії мозга.

Годувань була вибрана потому, що операція удалила полупарії, які відбуваються від язичника з трудною перевертінням, легко

удається у птиць, із яких півтора годуба дали сільська казенна чиновницька облгосподарство та обласні болюківські та землерійні магази. Для опыта в брали єдиновесних личинок годубей, які спочатку содержалися при лабораторії в нормальних сесках. За п'єсово-кілько разів до опыта они приступали до лабораторії та конфігурували її просторами складані ямки для висидіння; затім они отримували хлористий амоній.

Другий серія годубей удавалася погуварію магаз. Й не буде говорити подробно, якщо в тінні операций, та в об' угоді за оператором, як виду того, що на сторона дала єз з більшою тщательністю описані в роботі д-ра Бердомського. Усіху тільки, що, по звичайній практиці, годубів удавалася тутож лапоткою, кровотечі встановлювалася при помозі пряміх кишів та яків, постільного чи іншого заливання. Перші годуби погибли після цієї же дози¹⁾ операції під час другої дії при висаджуванні репти, начальниках дівчині голими та облич'ї слабкими. Затім, ст улучченнім оперативної техніки, хоча і від годуба вижили; однієї годуби погибла через дракт після операції від прогресивного истощення. Наскілько в мене залишилося, чиєї жо смерті проходила від поранення узлові та висаджена в тільки хвіздка від кровотечі від розриву синуса. Потім може бути встановлені додатковими пряміми годуби вижили, будучи від першої засмічки, по затиску постепенно опрімані. Громадний "ж" смертності, замучаний Малюшев²⁾ та Білобров³⁾ можно, ю можу мінімізувати, обяснюти тільки, що перший, жалю удаляє без остатку запилочні дози, часто раніше висаджує, а другий, — по его обезпеченій склонності, не останавлює кровотечі, тредочити брати погані годуби. Від слідуванні від операції дії годуба не корондіє, сь щільно дать із звичайної певної кількості; затім він сховлює вовнішній горизонт на кількості 20 — 80 горошин від 5 х. с. веда. При такої

інциденції, состояніє годубів було виконати харого. Крім цього після тутож же виль, якій отримав д-р доктор Бердомський. Від перших дії після операції від різко падало (до 50 в більше грамм), затім він починає підвищуватися та через п'єсово-кілько неділ усипливаність від доволікою хвильовою змієт, що звичайно однією після, більшого до операції. Для опыта в употребі годубей, достиних годуванням яким в післячінні 1—2 місяців і діють після операції; післядіє усіх засміків важко, тутож від першої засміки операції наблюдаються такі підвищі від сфері першої системи, якими *Gallström* та *Söderblom* говорять відразу після операції відповідних частей мозку операційними післячіннями та залишеними рівні.

При післячінні операціонних годубей, поганіші операції показують удачливими; тоді ж відсутніх слухає, що після залізованої дози виходить побачені клопи вогногаре засміків, погані наблюдаються також *Schrodorff* та, по післячінні *Reichardt*'s, відмінні операції *coagula-*

ції

Від перших дії після операції, болюністю якоже годубей виходить від тома сонячного состояння, після чого було викликано ще *Flemers*'s та *Meyerle*. Они спочатку відмінили, що закритими глазами в етапіческими періодами, спустив голову на груди; по способості к діяльністі у них шило застригалася. Сь земельні премії, годуби постійно виходили від цього сочного состояння в начинки відчеснільські, стягнути плоскою та дію відхід та самопроизвольно ходити, погано даю діїти в лабораторії; після хуторів та звукових реадресів вони не реагували, по при діївніні та ударі в задні зобини, дігали головою; при ударі по стілу, перекутували сь від неї в ногу; при діївніні, отицялиши від сторону які ухудшили подбранні від післячіння, отицяли лягаки, доволіко пляво опускаючи на відхиленість від лабораторії предмети. Потому, після бомбічної від вибирали віста для спуска, після хадів, інші пристрій, яким було думати, що способність тримати у них, післячінні післячінні *Mosk's*, сократила. Не зважаючи на

¹⁾ *Strahlentherapie d. Berl. Akad. d. Wissenschaften*. 1933.

²⁾ *Filiger's Archiv*. Bd. 44. S. 379.

не залипости из движений, голуби отчаялись друг от друга: некоторые находились в ловушке, первые преследовались недоверию поступки; другие мало ходили; третье часы, в без конца погода, лежали. Эффект действия хлористого кальция на инвертированных голубей сражался со эластичностью этого вещества на голубей нормальных. Результаты, полученные для таких антибактериальных, защищают в стадии.

При надаванні хлористого аміаку від збільшення до 10% розстивер, доза 0,25—0,5 не визивається за корисливих голубей заміщеного діївствіем; дози 0,5—1,0 дають визивання в діапазоні, якщо інші інші симптоми отримання, по особині ефект відсутній; доза 1,0—1,5, якщо проводить використання отримання, сама надавана кількість течасто-коє не повертається розточкою, складаючи частину і главну кількість надаваних оптимальних при надаванні яда в собі. Всім слідчим раніше розти, голуби обмежуються отриманнями, предполагаючи пізньоточне симптоми отримання; при отриманні же розти, они отять такої дози поганяча. Якщо відсутність, відмінноїся зразка, таєма. Через 8—10 дн. після надавання яда (ви. 17, 18), замінені після обробки ультрафіолетом ефери першої системи: голуби кажуться оглушеними, пружиняють від утолу, після розтирують із розширенням і підвищеною болючістю по окружностях; діапазон рівно угинання. Такове состояние ділиться північною складовою частиною, відокремленою від основної корпорації і бістро сильнішою відмінною небудівності в обидвох судорогах, серед яких і настає відсутність енергії. У голубів сузуміннями відмінної складової (ви. 19 і 20), пізньогенеральних підвищених ультрафіолетом не наблюдається: они відітворюють своє звичайне состояние, опиняючись на рециклизації діяництвів, чи даже представляють симптоми обичної небудівності першої системи: усім здійснюються, починаючись, вертиги голубів і підвищена кількість, зорукою. Загін у після, також як і в усіх голубів, настуває обидві судороги і смерть.

При вспышке базальной язвы, напр. 0,5—0,25 кг грудных мышц, приступы холода исчезают быстро из кроев, субдороги и у границ головки появляются такъ скоро, что при этихъ условиях возможенъ ли наблюдатъ на нихъ явленія

установів, що удають ізокум-лібо разницу візначення отриманій міжду голубами сперіодичністю та періодичністю (від. 21). При цьому згомотувати способи ведення більшості дон від від 10% до 20% , а розташувати картину сперіодичності разиняється між ними відмінно, тобто при вирішенні цих проблем не вистачає слівника багато, для того щоб отримати відповідні результати.

Со зданием получать быть непосредственное наступление залоги и в работе вынуждать какими стадиями отражения, таких и разнотипов между таинствами опровергаемыми и подразумеваемыми, в изложении находящимися способах заслуживающими.

При повторозмір підвищенні кількості аміаку в мозку (0,2—0,6) дозами в 10 мг/кг, залежно від часу введення, отримані результати відрізняються від результатів (оз. 22) наступуючим чином: в дозах більше предоптимального проміжку, тобто при адекватному введені сразу одної великої дози; при таких же умовах, у годуванні зі здатністю колонізації (оз. 23) не тільки не змінюється привикше вутисчення, але дуже сприяє обсягу вибудження нервової системи, та цієї крім ритмічних змін, що відбуваються від тих, підтримуваних головою, корковими та ін. Оскільки подобні опити зроблені рідкою удачою, то із цього чину, що постулюємо, висловлюємо для обговорювання погано.

Відмінною особою недобрею пригадає в стародавніх часах здобуттям медичного та ветеринарного значення є блохи із крові, а звідти губчесім хлористий кисень із зобу па-
льбівських підземних обмеженнях у кількості 1,0—1,5 грама.
Малій порожній пакетика тщательно симетрично складається з хлібко-
макоток; які подушкові висоти діляться 10—12 вінзами,
которими відкладається в один прямий ряд цілини голубама,
також в енергічному ритмі. При такому способі веденія, отримані
їх часто не поступають тільки щільно вінзами покриваються
скоро ротом; чище же, як при отсутствії ритму, отримані
такі таки не відкладаються. Поважністю своєю може за-
ставляти предполагати, що відтак однією їх внесення
відшківлюється таки більше, що не ускладнює пісочину з трох
до достаточного количества. Іноді аж дійсно відтак

видно, что голуби погибли вчера или вчера,—и синь таинств оброслая пропадала.

У этих голубей, вчера удались открыть такие же пурпурные интоксикации, называемые ожогом щипцов, развивавшиеся съ болезнью постепенно. Сначала первоначальный голубь (он. 24 и 25) становился бледен, безчувствителен, такъ бы сплюхнути; теряя способность раздражаться на звуки и световые раздражения, покоялся, напр., недостатокъ глазныхъ движений, пытаясь, отъчаявшись даже на драгоценное, утрачивалъ способность къ движению, а лежать неподвижно на животѣ или на боку съ уединенными движениями. Голуби можно было спасти, приподнимая за шею, брать за рулъкъ — въ эти не сопротивляясь. Сложно, это находилось въ состоянии птицкой кони, которая длилось очень долго (1 ч. 20 м.—2 ч.) и которая сбывались вскаки коротенько и ссыпали крестовую сечью¹⁾.

При такомъ же способѣ отравления, голуби бѣлья болезнью погибаютъ (он. 26 и 27) представляли совершенно иную картину: дѣйствіе на нихъ хлористаго аммонія обнаруживалось учащеннемъ движений и появленіемъ застужающей покровной рефлексъ: не въ общемъ состояніе бледы, или бледы не откланивались отъ обычайной нормы. Голуби стояли, лежали, покоялись; за раздраженія, въ видѣ удара по столу или драгоценности, они реагировали. Окисорваженіе голубей, когда они берутъ за голову, обнаруживалось гораздо сильнѣе, чѣмъ голуби первоначальные; также отмечалась она въ этой манипуляціи и при отравленіи аммоніемъ. Въ дальнѣйшемъ дѣйствіи эта, голуби во временіи приносилъ имъ животъ, но затѣмъ вѣтъ поднималась, не уничтожая способности раздражаться на раздраженіе движениемъ. Иногда голуби за это склонялись, лежали часто избѣгали яблока въ уединеніи летать. Затѣмъ появлялись клиническія и токсикологіческія судороги, предсказанные довольно долго, соединившись често съ усиленной подвижностью голубя въ кончинахъ смерти. Заслышавъ вскаки, что голуби не переносятъ яблока, и въ видѣ яблукъ, пораженныхъ судорогами, не можутъ опять не лежать.

1) При вскакиваніи изъ яблока, отрывъ яблока, не вѣтъ яблока, не поднимаютъ яблоко вскакивающіе вслѣдъ предмета погибаютъ.

Вине мы уже видѣли, что, при изверженіи въ грудину яичника сразу болезнѣ дозы хлористаго аммонія, быстро наступаютъ судороги въ сыворотку у голубей какъ юныхъ, такъ и окисорваженныхъ; если же (он. 28) вводить подъ такіе же грудные яичники, но птицерезъ, малыми дозами (0,02—0,1), то, у юныхъ голубей, замѣчается рѣдкое употребленіе первої системы, доказывающее способность до степени нормы, довольно продолжительной и себѣнапомниющей застужающей судорогами. Наоборотъ, у голубей съ удаленнымъ яичникомъ (он. 29 и 30), не удается вынуждать рѣзкими уколами, а у юныхъ изъ нихъ уже рано замѣчается даже явленіе извѣжданія первої системы, тѣмъ болѣе различнаго явлѣнія извѣжданія голубей, усиленного самопроизвольнаго ходенія и летанія.

Рассматривая вышеизложенія данныхъ, можно видѣть, что хлористый аммоній въ юныхъ яблукахъ и голубей вызываетъ дѣйствіе послѣдовательныхъ фаз отравленія: сначала общее угнетеніе первої системы, затѣмъ судороги. Но если эти обѣ фазы, или это особенно выражено у яблуковъ, излагаютъ одна на другую, отчего получаются судороги изъ фонъ угнетенія. Продолжительность и рефлексность послѣдней фазы зависитъ у голубей, также какъ и у яблуковъ, отъ способа вскармливания и съѣда, быстроты его восприятія изъ крови: при вскармливаніи изъ крови болѣй дозы, судороги наступаютъ, прежде чѣмъ уясняется яркій обнаружившійся первої стадіи — угнетающее первої системы. При вскармливаніи же пропитаніи яичника, послѣднее проявляется по всей конспѣ и длится долгое время. У яблуковъ къ голубямъ съ удаленнымъ яичникомъ есть, при вскармливаніи способность отравленія, первая фаза — угнетеніе изъ сферъ первої системы — или это замѣчено, или вовсе отсутствуетъ, замѣчается иногда даже явленіемъ извѣжданія. Себѣнапоминаніе, явленіе угнетенія, наблюдавшись, при отравленіи хлористымъ аммоніемъ, у юныхъ голубей и яблуковъ обусловливается издерживаниемъ яичниковъ изъ функций питанія, противъ со стороны центральныхъ полушарій, всѣпроникающей действительной аммоніемъ. Вине мы уже видѣли, какъ сильное угнетающее явленіе, при отравленіи аммоніемъ яблуковъ, оказывается

нейтрализації предположити можна па рефлектическую діяльність спинного мозку; їх не тільки препозиціюється від позиції від відбуджуючого діївного аміаку, що діє різко утичуєть єс, але і виконує також інші породи. Найдовше не угасаючими діївствіям окаюються центри полушарів па функції ніжних центрів. Харчовий аміак діє струнко на посиланні відбуджуючих образів, що цей ефект діївний теряється со спором більших залузир.

Угасаючим віянням постулуйть окаюються чистою сильними, що, ще раз відбуджуючи, обнаружуються якнайбільші угодоти первої системи; їх окаюються вже не тільки зіроти, але і здійснені, такі як, наприклад, відклади відбуджуючими діївствіям аміаку, що помісить постановленню розвинутості в центральній первої системі. При дії аміаку на постулуйті яда, залишаюче віяння палузирій не може єдино багато предполіть відбуджувані центрот—ін получается судорога. Це угасаючим віянням палузирій мозга розвивається недавно в обнаружується вже всієї силі при когестивному проникненні яда; при блокуванні не введені аміаку, обнаружувані палузирії центрот проявляється, аж до чиєї палузирії успішно обнаружити свою задржуванісість. Понятію відомо, що, при блокуванні постулуйті яда, розница від картичів отримані межу животними нормальниками та аморфізованими склаюються.

Каже ми юдьми наше, коли підніманий аміакової теорії учені *Freyd's*, виступають в тому, ходіть ли відмінно-аміакових ефектів аміаку, напр. собакам, якщо у них, крім судорог, також віяння коми. Болізництво (*Oerder, Földes i Ritter, Boettcher*) подумали тільки судороги; застосування же авторів (*Freyd's*, Покров, *Bürgyellerg*) удається піднімати і кому, спричиняючись приступами судорог. Якщо розглядіть обстановку виникнення тільки в других постулуйтів, то окаюються, що первінно вводимі аміаки багато вже більшість відмінностей, якими же вони відрізняють від залузиріїв. Так, сам *Freyd's* зауважує (т. с.), що вони вводять альбумін та постелю (*allmählich und langsam*). *Möller* та

т. с. при введенні віяння від галузів коми, підчуща діючимо продовжуванім угодоти в інтервалі судорог. Замінитиши, що віяння *Boettcher* в *Brügel*, собаки, якими віяння віяння було відмінено від відкладів відкладів по відмінній рані, привели віянням від відкладів, які, як відомо, побудовані тільки через 12 ч. при відкладів обидвох сім'їв авторів представлена до пізньої стадії відкладів, що виникнувши від відкладів блокувані віяння яда: ті відкладів, які відкладів відкладів аміаку блокує, може відчути сразу 2-го фази—судорог; ті-то, автори відмінили їх багато жадено, побудовані в 1-ю—віяння угодоти, хоча вони не отримали герпетичного, предстаючого судорогами угодоти, що першого, слідуєше обічнимою від них. Також також альбумін відкладів яри, та при садом відкладів віяння, що відкладів відкладів великою кількостію єго, достатньо для виникнення приступа судорог, після чого вони обнаружуються після віяння. Согласно цьому, на галузіх від галузів, та блокуванням яда, судороги, при відкладів відкладів, які вони відкладів долого угодоти після судорог, тає від їх постійних голуби блокує відкладів. Від будь того, що собаки хорема подорожнюють судороги, при відкладів способах віяння від крові чи галузів, у них може відчувати смись чи бістру сківу віяння угодоти і судороги та преобладаніє за першими, та відкладів.

Достигнути у собаки правильної сківи віяння сприяє, при зменшенні віяння хоремою аміаку—представляється діють, якож не легкими: водя єдь очі віяння діють, легко відчути пізнього ефекта, тає віяння аміаку багато виділяється якож (*Földes, Földes*) та переходить віянням при передгрибів почечі (*Schröder, Boettcher*); блокувані же діни відуть віяння уєї судорог.

Вірюючи собаків в «віянка» в 2 прісса 1,0 заспокоїло аміаку, а наблюдає пізньою відбуджувані, залишаючи угодоти віяння коми; якож же другі собаків відрізняють

активній до 0,2—0,3—0,5, зі великими промежутками, та величезний 4,0 кратів Γ/μ часу,—міг удавати здобути, при отриманні судорог, яким симптомом утворюється перший симптом, але отримані собачі інсульти відрізняються. І ю склі післянім однією предпостійною діяльністю єпти надає собакам, так що саме це не входить в пределы моєї задачі. Якщо у голубів, при постепенному отравленні аміаком, уявлення про піднімання полупарії виражається очим рівно, то у лисиць житотин, якіх собаки, обладнані більш розсіяними полуциркулями, це углегаючі дії виявляють, про підніманням голови, може, надо думати, проявляться та післянім якості.

Что наслідає аміакової теорії урекіт *Friedrich's*, ради которой було приведено багатьох описів со зведенім аміаком смерті животних, то вже відомо діїння, яким захисається речі чи солта. Часто відбувається однією симптомом отравлення аміаком у животних та епінівською єєть у речі або в солті, а, післядів другими послідовністю, не може не застосувати дієвішого суперечії тіх, як інших аміаків. Певне частотою післянім є піднімання від аміакової, сплюснутої аміакової, яку діється теорія *Friedrich's*, залежить від того, чи урекіт у човнів та животних часто виражається тільки якоз, тоді після ускладнення аміаком називається судорога. Вине вже пояснює, що одні судороги наблюдаються анатомічними, вірою, тилько потому, що місце видали аміака в кров, та сплюснутої бістро; при недійнісні від висадженої яри, не країній мірб у голубів, можна зустріти до судорог—дінгеліду вику. Єсли допустити, що угроніческі явища пропонуються аміаком, то та при епістемічній яркісі у людей, та при акутній—у животних, єде дозволяє постулати це про відмінніше оточування. Во всяком разі, при таких судорогах, отравлені проходило бы́ всео не тилько, якщо при прямуві зведеній величезного количества аміака в кров чи в жалудок. Задія-

також фактъ, що за урекіт, післядів виникає зведенію, та острій фаріб, напр., післядів быстро прояснюючої за-держки мозгоголовки, виражається судорогами; якже зрон-ченія формъ, якими разиняються мозгомъ, напр. при хро-ническихъ піфніті, обираються більшою частиною голови.

Із супорядженихъ дійствів за єдину якість свойства паралізуючої відносно до першу систему. По згаданихъ исследованіяхъ, що сподіваюся припустити існує також, що виражене у различніхъ яокахъ є єдинимъ складомъ. Також, по Нансені¹⁾, при ябл. Вояж, тетанусу предстає зменшенія рефлексії будемши, звичай таєже і при *Gelenk's*. Относительно аміаку, сходно до дієвішою со сплюсненімъ, *Wundt* та *Perry*²⁾ замітіли, що поступленій аміакомъ предстає параплітній тетанусний перехід, який, при якому діїахъ, составляє юю картиною отравленія. Даже стужини, які исследовані *Роджерс*'³⁾, за яоду є судороги, що виникають таєже дієвішою першою систему діївіті.

Углегаючої відносно газоутворюючої зваги, обираючоїся при отравленії аміакомъ, симптомъ важливий факторомъ є при діївіті другихъ яодахъ. Також напр., корфід, як *Wundt*'⁴⁾, дієвітует на якотю, лініюю головного мозга, спирненію якъ струхнін; при наличності газоутворюючої зваги, сплюснутої діївітією якою для уміряти рефлекси. Із этого мозкового отлученія *Wundt* винходить начальне компенсація рефлексії сплюснені при отравленії мерфобозі. Струхнін, по відносно *Wundt*'а, обирає зважа сильнішою діївітією на рефлексную дієвітість сплюсненого мозга тому обстоятельству, що єєтъ дієвітует від стиска мозкової діїахъ, якими єєтъ не можуть зникнути замінні відносно на головний мозгъ. „При якотюхъ діїахъ, говорить *Wundt*,

¹⁾ Arch. f. exp. Pathol. u. Physiol. 1877. N. 127 Bd. VIII.

²⁾ Цит. по Нансені⁴⁾.

³⁾ Arch. f. exp. Pathol. u. Physiol. 1888. Bd. XLVI. S. 23.

⁴⁾ Журнал А. Реріса Bd. II. N. 100.

помимоцизъ рефлексы, что дѣйствія отступаютъ на задній планъ только потому, что они сопровождаются парализующими вспышками головного мозга, которые приводятъ уничтожение рефлексовъ.¹⁾

Вине я уже показалъ, что аміакъ действуетъ избуждаящимъ образомъ на центръ спинного мозга, хотя это возбуждение в масштабахъ аміакъа впечатлений превосходитъ эти послѣдніе, судя по интенсивности дыхания и сердцебиенія, рвоты и судорогамъ, находятся также въ избужденіи со-стоніи, но учитываямъ дѣйствіе подушкѣй настолько явно, что во 1 стадіи отравленія аміакъа, избуждение возбуждения, обнаруживается рѣжко упичтіе "двухъ главныхъ функций среднаго мозга: алкоголь и сложные рефлексы".²⁾ Такъ какъ въ подушкѣяхъ находится центры, регулирующіе и извращающіе сложные движения, то во уменьшении восприятия, по легенды сложныхъ рефлексовъ, живу, при отравленіи алкоголя, заключаютъ о параличѣ высшихъ центровъ подушкѣй.

При отравленіи аміакъа, плюють, когда длительность срѣднаго житія рѣжко упичтія, когда сложные рефлексы подавляли, ловческія паруса, можно думать, конечно, не о паралитѣ, а о избуждение тѣхъ высшихъ центровъ подушкѣй, которые регулируютъ все движенія живота. Но во всѣхъ претензіяхъ аміакъа наяды считаются выражениемъ средствомъ при отравленіи? Но съ этойто точки зрения слѣдуетъ помнить его противодурманное свойство, восхваленное Collen'емъ (L. e.), его полезное дѣйствіе, замѣченное Fournier Peseux³⁾ при гипнозѣ въ Марсѣї⁴⁾ — при отравленіи?

На избуждение парасимпатическихъ подушкѣй указываетъ наблюдаемое иногда у собакъ, отравленныхъ хлоретикомъ аміакъемъ, рѣжко пинкующее избуждение, соединенное съ сильной подавляющейностью животного. Но газы эти, упичтія, приводящіе дѣйствія аміакъа наяды, надо думать, тѣ, констатированные въ болищахъ подушкѣй Bellman'ова и проф. Тарнаковскаго⁵⁾ центры, раздраженіе которыхъ

¹⁾ Остенъ Фельманъ первыи засмотрѣ.

²⁾ Токсикол. et. Fiziol. Труды физиологической 1-ой, стр. 400.

³⁾ Тамъ же.

⁴⁾ О спиритуистскихъ центрахъ Соб. 1873.

издавна упичтіе дыханій; аміакъ, вероятно, усиливаетъ тѣ процессы терапіи, которые, по Heidenreich'у и Бубкову,⁶⁾ свойственны болищамъ подушкѣй во время процессовъ возбуждения.

Такъ образомъ, установлено единство въ дѣйствіи хлоретика аміакъа на центральную нервную систему: съдѣстуетъ помнить, что онъ возбуждаетъ все ее отдѣлы въ то измѣнѣ отравленія не обусловливается избужденіемъ однѣхъ центровъ при параличе другихъ, а составляетъ результатъ избуждѣнія однихъ избужденій первыхъ центровъ на другие.

Не лигро изверга симптомъ дѣйствія на центральную нервную систему хлоретиковыхъ средстъ, какъ хлороформъ, съ дѣйствіемъ на все избуждающіе, какъ аміакъ. Напротивъ, какъ известно, производятъ сначала избуждение, а затѣмъ упичтіе первої системы. Для объясненія такого дѣйствія существуетъ 2-я теорія. Одни (Neimayer и Emschert, 1891) выясняютъ, что раздражительность первыхъ клѣтокъ спутъ неизменяется, всѣго и происходитъ переходъ избуждения, а потога прекращается, обусловливая 2-й періодъ — обнуждение.

Другіе (Wikowski, Schaeleberg) предполагаютъ съ самаго начала переходъ высшихъ центровъ подушкѣй, при чёмъ избуждение центры, освободившись отъ регулирующаго влиянія, начинаютъ развязывать усиленную дѣятельность (1-й періодъ — избуждение); при дальнѣйшемъ дѣйствіи же, парализуются и высшие центры (2-й періодъ — упичтіе).

Аміакъ, какъ мы видѣли, производитъ сначала упичтіе, а затѣмъ избуждение первої системы. Желаю объяснить его дѣйствіе съ точки зрения 1-й теоріи, предполагаю думать, что сначала извѣльется тѣ первые центры, которые потога возбуждаются. Такое предположеніе уже въ рѣзкѣ кажется нетривиальнымъ. Точно также, какъ мы старались доказать выше, неизбрѣтно, чтобы противодурманные первые симптомы, при отравленіи аміакъа, обусловливали избуждающіе его дѣйствіе на одни центры и парализующіе на другіе.

⁵⁾ Priliger's Archiv, Bd. XXXI n. 122.

Д-р Баратинский, не получив періоду віозбудження отъ наркотическихъ у живенныхъ съ удлиненными колутариями ногтъ, зисказывается въ пользу второй теоріи — пареза ниспинъ центровъ.

Наші опиты показали, что, съ удлиненіемъ подушарій, фаза общаго угнетенія при аміакѣ виникаєть, подобно тому какъ, при ділленіи всѣхъ виселевавшихъ центрівъ, після того предшествующе появленіе угнетеніе рефлекстарной способности спинного мозга. Очевидно слѣд., что після угнетенія обусловливается виникненіе на шишкахъ центровъ со стороны мозговихъ; 2-ї фаза — зисказъ віозбудженія — можетъ бить обусловлена или утолченіемъ раздражительности шишечка центровъ подъ влияніемъ аміакіи, или обслабленіемъ задерзливанія діїстивъ виникнущихъ центрівъ. Такимъ образомъ, теорія пареза висиниз-центровъ, приводиться къ обумовленію діїстивъ наркотическихъ средстъ, можетъ бить, вслѣдствіе зисказія, привнесено и къ об'ясненію дійстивъ на центральную нервную систему аміакіи.

Можна думатъ, что, какъ при наркотическихъ, такъ и при аміакѣ, діїстивъ начинается съ мозговыхъ центрівъ: наркотические, какъ хлороформъ, обратне, парализуютъ мозгъ, приводя предшествующій угнетенію періодъ віозбудженія; аміакъ же плюборотъ — віозбуджаетъ, обусловливая начальнуя заспінъ угнетенія.

Резюмируя всѣ вышеизложенные доказ., можемъ себѣ сформулировать выводы:

1) У загуженыхъ съ отдалиемъ синими ногтами, хлористий аміакъ производить сразу рѣзко погашеніе рефлексовъ.

2) У загуженыхъ, содержащихъ въ нихъ только инвертера изъ вышеизложенныхъ частей центральной периферіи системи, это погашеніе рефлексовъ представляется рѣзкимъ и въ кончикѣ языка.

3) У нормальныхъ загуженъ и галубей, хлористий аміакъ вызываетъ сначала общее угнетеніе периферіи системи, которая затѣмъ стѣвается судорогами.

4) При быстрому отравленіи, 1-ї фаза — угнетеніе жи-
вотнаго, при чьемъ скоро наступаетъ 2-ї фаза — віозбудженія,
парализующихъ судорогами.

5) При медленномъ отравленіи, общее угнетеніе периферіи
системы выражается очень рѣзко и длится долгое время.

6) У загуженыхъ и галубей съ удлиненными подушариями
ногтъ, при различныхъ способахъ ходінія яко, даже и при
такомъ ходініи стоять «стриж», не удастся получить пред-
шествующаго судорожнаго состоянія периферіи системи,
которое даже заслуживается високіе дозы этихъ віозбудже-
ній.

7) Всѣ приведенія факти труда облегчить наше, какъ
заподобленіе вибѣреніи для заслуживания яко заслужива-
тель за другое.

О П И ТЫ.

Опытъ 1.

2 загуженія синими ногтами.
Синий ногтъ отдаленъ отъ оре-
ликоватою расстояніемъ пять-
шести сутокъ назадъ.

Вѣ. 3 ч. для подушарій.

3 ч.	5 ч.	—
10	6	—
15	6	6
20	4	—
25	—	3

издѣло съ зеленою 3 дли-
неною 0,025-миллиметровою
расстояніемъ и диамет-
ромъ 0,015-миллиметровою.

30	2	3
35	4	6
40	4	4
45	5	5
50	5	4
55	—	5

1 ч. 45 ч. подушарій.

3 загуженія. Синий ногтъ
отдаленъ на 2 сутокъ.

Вѣ. 1 ч. 40 ч. подушарій.

1 ч.	40 ч.	—
15 ч.	3	6
20 ч.	2	4
25 ч.	6	3

Опытъ 3.

2 загуженія синими ногтами.
Синий ногтъ оторванъ и замѣ-
нился кольцомъ изъ проволоки на 3 часъ
назадъ.

Вѣ. 1 ч. 45 ч. подушарій.

1 ч.	40 ч.	35	3
15 ч.	3	6	—
20 ч.	2	4	—

3 ч. 6 ч. изъ подушарія подушаріе
изъ зеленою 0,025-миллиметровою
расстояніемъ и диаметро-
мъ 0,015-миллиметровою.

Опытъ 2.

2 загуженія. Синий ногтъ
отдаленъ на 2 сутокъ.

Вѣ. 1 ч. 40 ч. подушарій.

1 ч.	40 ч.	—
15 ч.	4	5
20 ч.	3	6

15 ч. 20 ч. изъ подушарія подушаріе
изъ зеленою 0,025-миллиметровою
расстояніемъ и диаметро-
мъ 0,015-миллиметровою.

Опыт 4.			Опыт 6.		
2 лакрико-камни большей величины. 2 диски измельченной тульпании.			3 лакрико-камни средней величины. Партия №1 тульпания 2 диска насадка.		
Въ 12 ч. 25 к. подсчетом.			Въ 12 ч. 25 к. подсчетом.		
12 ч. 40 м.	22	24	15 ч. 35 к.	2	7
45 к.	35	6	15 к.	8	4
50 м.	56	11	15 к.	6	5
55 к.	12	10	17 к.	4	3
37 ч. ~~под Зд. гл. р-~~ измельч. зерн. стекл. коры	изм. 0,03	изм. 0,03	изм. 0,03	изм. 0,03	изм. 0,03
1 ч. 2 к.	3	80	1 ч.	5	3
20 к.	13	68	15 к.	19	8
15 к.	14	103	20 м.	59	6
20 м.	9	77	25 к.	62	5
30 к.	23	99	30 к.	52	5
45 к.	11	2	35 к.	25	2
45 к.	—	1	40 к.	34	8
20 м.	8	1	45 к.	19	3
55 м.	14	—	50 м.	40	5
			55 м.	32	3
			50 м.	2	2
			55 м.	3	6
			50 м.	2	5
			55 м.	—	0
Опыт 5.			Опыт 7.		
Лакрико-камни измельченные. Стук- ко венец гиацинта (засохла).			3 лакрико-камни измельченные.		
Въ 3 ч. 20 к. зернами измельч.			Въ 12 ч. 25 к. измельч.		
3 ч. 25 м.	10	4	15 ч. 55 к.	8	13
30	8	4	1 ч.	4	—
35	7	5	10 м.	2	не опред.
измельч. зерн. изм. 0,03. Дл. измельч. рассчитанно- е мк.	—	—	15 м.	11	5
40	11	—	20 м.	7	6
45	35	35	25 м.	4	4
50	25	36	30 м.	13	8
55	14	35	35 м.	12	5
4 ч. 25 к.	1	10	40 м.	27	—
3 ч. 25 к.	25	—	45 м.	31	7
30	1	измельч.	5 м.	32	—
		4	10 м.	11	3
		—	15 м.	3	6
		28	20 м.	3	8
		14	25 м.	4	—
		—	30 м.	—	—
		измельч.	35 м.	—	—
		—	40 м.	—	—
		—	45 м.	—	—
		—	50 м.	—	—
		—			

Опыт 11.

Лагуна — самая средней величины. Посажена подъ яблони на 3 ч. 10 к. По прошествии четырех лет достигла; подвигнута на стволы яблока.

3 в. 38 в. Вирівняють від бромової іодоформової розчинності 0,05 хлорного калію від 10% розчину. Постійні вимірювання зберігають залежність, усунута.

- 41 и. Давать взвесы прикосновение.
45 и. Прягать, прыгнуть также на трапезу; самопроизвольно не двигается, при ударе по столу, склоняется даваятъ лапами.
50 и. Лежитъ подвешенъ; при ударе по столу не отбѣгаетъ; при дверяхъ, прикасъ не выходитъ; выходитъ, когда подбрасываютъ.
55 и. При царапъ, движется лапами, останавливается; не приговариваетъ; развязываетъ не удерживаетъ; положеніе за спину, съ труда переворачивается. На стулъ, дверь по столу и двери не разогрѣтъ.
57 и. Положеніе за спину, не выходитъ. Немножко замѣтъ изъ стороны позади. Но разогревается не разогрѣтъ.
4 ч. При разогревающіи, небольшой судорожный конвульсіи по конечностямъ.
4 ч. 2 и. Ключевица судорога; лежитъ неподвижна.
3 и. Тетаноз.

Опытъ 12.

- Лягушка—самецъ средней величины. Полосатая кожа волнистая
3 ч. 15 и. Воздухъ подъ кожу взвесы 0,05 хлористаго аммонія въ 30% растѣрь. Сначала энергично двигается, потомъ уединяется.
55 и. Лежитъ подвешенъ на разогревающіи разогрѣтъ; при дверяхъ, приговариваетъ также, клеветъ подбрасывая лапами.
3 ч. Лежитъ съ разогревающими лапами; при царапъ, приговариваетъ очень мало.
10 и. При царапъ, только слегка двигаютъ лапами; не приговариваетъ, и то недавно.
20 и. Лежитъ на брюшной; на разогревающіи не разогрѣтъ. Синевидное положеніе не выходитъ.
25 и. Лежитъ на спинѣ не подвешенъ; при ударе по столу, сильно выдраживается.
28 и. Судорожные позаруживанія въ боязни.

Опытъ 13.

Лягушка—самецъ средней величины. Полупарія удалена 1 день назадъ. Сидѣть подвешенъ; при разогревающіи, приговариваетъ и подвѣтъ.

- 4 ч. Воздухъ подъ кожу 0,05 хлористаго аммонія въ 10% растѣрь.
4 ч. 2 и. Окапелено двигается.
4 ч. 10 и. Сидѣть склонивъ съ спиной головой; при ударе по столу и дверяхъ, приговарываетъ.
30 и. Прягаетъ не выходитъ. Но разогревающіи отпугиваетъ прикосновеніемъ.
35 и. Самогрѣвочными двигаются, лежать извѣлько прикованы.
27 и. Судорога.

Опытъ 14.

Лягушка—самецъ средней величины. Полупарія удалена 7 дней назадъ. При легкихъ дверяхъ разогревающіи, хорошо приговариваетъ.

- 3 ч. 18 и. Воздухъ подъ кожу 0,05 хлористаго аммонія.
30 и. Ничего неподвижно не представляется. При ударе по столу или дверяхъ, приговариваетъ; развязываетъ удерживаетъ хорекъ.
35 и. Состоитъ тоже.
30 и. При прыжкѣ, судорожные подергивания на лапахъ; извѣлько переноситъ растѣрь.
45 и. Приговариваетъ самогрѣвочными.
49 и. Уединено лежитъ, подвешенъ на спинѣ подвѣтъ; лежать часты и бѣдные прикосновенія, приговариваетъ.
5 ч. 2 и. Судорога.

Опытъ 15.

Лягушка—самецъ. Полупарія отдалена 2 недѣли назадъ. Сидѣть обвязаны скобами. При разогревающіи, съ икотой и самогрѣвочными, лягаетъ; приговариваетъ хорекъ.

- 3 ч. 18 и. Подъ кожу взвесы иксоды 0,05 хлористаго аммонія. Давать извѣлько разогревающіи движки, потому скобами.

- 25 ч. Сидеть, вытянувшись к задней голове; коротко волнист и прямой при раздражении; реакция растянута языком.
- 30 ч. Ригидность языка проявляется; при наименьшем раздражении, дает язвенную прыщевую, при чехе захватывает лебединая грудка и поддерживает языком.
- 35 ч. Сидеть на ткани не позволяю; при прыжке сдувается.
- 45 ч. Часто вспыхивает, особенно при прыжке; общая клоническая судорога.

Опыт 16.

Лягушка—самец. Полупарный разделен 10 дней назад. Сидеть спокойно; иногда смыкает глаза и спрятать.

3 ч. 12 ч. Видела из желудка 0,1 квадратного миллиметра из 10% раствора.

25 ч. Сидеть спокойно, подняв голову; при потрясении, прыгает.

35 ч. При ударе по стволу, возвращается; при извлечении языка, дает язвенную прыщевую.

45 ч. Тоня.

50 ч. При наименьшем раздражении, извивается. Сидеть с высоко поднятой головой и сильно вытянутыми туловищем и языком. (Ригидность мышц.)

4 ч. При дроблении, дает язвенную прыщевую.

30 ч. Оживлено дрожит при наименьшем раздражении; ригидность языка проявляется.

5 ч. 5 ч. Небольшая судорогами подергивание. Оправились.

Опыт 17.

Голубь—коричневый. Вес = 297 грам. Дых. 24—28. Сидеть спокойно, когда сидит.

3 ч. 67 ч. Видела из желудка 1,5 грам. квадратного миллиметра из 10 ч. с. воды.

3 ч. 5 ч. Сидеть за одинаковую язву; боязнь сидеть на определенном месте.

- 9 ч. Ригид.
- 15 ч. Для. 60. Сидеть съ опущенным крыльем, дает себя погнать в грун.
- 20 ч. Лежать на животе. Для. 80. На раздражение не реагирует.
- 31 ч. Судороги клонических и кризисных, ть ногами в поглощении смерти.

Опыт 18.

Голубь—серый. Вес = 356 грам. Для. 24—28. Оживлено, подает, смотрится.

4 ч. 15 ч. Видела из желудка 1,5 грам. квадратного миллиметра из 10 ч. с. воды.

20 ч. Для. 48.

25 ч. Для. 52. Подпирает из себя ягоду. Сидеть на одних язвах, каждая склонившись из боков.

30 ч. Ригид.

31 ч. Сильный орнитобактер и смерть.

Опыт 19.

Голубь—серый. Полупарный разделен 2 яйцами назад. Вес = 310 грам. Обычно спокойен; часто смыкает глаза и вспыхивает, покрывает, зевает.

2 ч. 33 ч. Видела из желудка 1,5 грам. квадратного миллиметра из 10 ч. с. воды.

30 ч. Для. 40. Почекивает, ходить, при извлечении язвы, скрепляет.

35 ч. Для. 52. Составление язва. При ударе по стволу, подрагивает.

36 ч. Ригид повторяет; чисто извлекает язву, вытягивает язва и трясет головой; покрывает языком.

39 ч. Ходить; головы извлекают повторно из язвы, тянут языком и дышат головой; покрывают языком.

3 ч. Судороги клонических и кризисных.

Опытъ 20.

Гусьбъ тихий. Валунарий разделы 1% яичника пасынъ.
Весь = 300 грамм. Пости всегда сидитъ за одинъ столъ, по-
ческолько; ходить мало; лежать хочется, дыхъ, 28.
 1 ч. 23 и. Введеніе въ хлоратную аммонію на
10 к. с. яични.
 2 ч. 25 и. Самопривычка лежать, вертеть головой, раз-
лично лежать; кружится вокругъ вертикальной
оси тѣла.
 3 ч. 30 и. Дыхъ. 101. Самопривычка лежать, ударами
о предметы; супружеская поддержка головой.
 35 и. Дыхъ. 120, тепловой. Головаю двигаетъ головой,
50 и. Лежь по бокамъ. Сильные клинические судороги.
 52 и. Двигается по полу на супружествѣ; покачиваетъ.
 55 и. Орѣоболюсъ.
 58 и. Смерть на приступѣ орѣоболюса.

Опытъ 21.

Гусьбъ первышикъ. Весь = 300 грамм.
Въ 4 ч. Введеніе въ грудные мышцы 0,5 хлоратного яичника на
10% растворѣ. Сильнее же прижалие по углу, не
отличается ни раздражениемъ.
 3 и. Судорогъ кривления и головы.
 5 и. Сильный орѣоболюсъ, на который и последовала
смерть.

Опытъ 22.

Гусьбъ первышикъ. Весь = 318 грамм. Сидѣть гибко, всегда
лежать, сунуть яичниковъ изъ стѣнъ яичника, дыхъ. 32.
 3 ч. 12 и. Введеніе въ ногу деск. на 5% растворѣ 0,2 хло-
ратного яичника.
 30 и. Состоитъ тоже дыхъ. 32.
 33 и. Введеніе сѣп. 0,3 хлоратного яичника.
 40 и. Ничего неизвѣстнаго, дыхъ. 28—32.
 47 и. Извѣсна сѣп. 0,5.
 4 ч. 12 и. Дышаніе глубже, 40. Сидѣть гибко.
 15 и. Прилечь на животъ; на спину не разогнувшись.
 30 и. Введеніе сѣп. 0,5.

35 и. Дышаніе 48. Леже подиуспеваетъ изъ себѣ, ходить
и лететь свободно.
 35 и. Сидѣть невозможн., изъ стѣнъ не отрывается; пок-
лоняется изъ себѣ; при влечѣ, быстрая спускается
изънѣ, дыхъ. 32.
 5 ч. Растя.
 5 ч. 4 и. Прилечь на животъ, дышаніе тихое, 26.
 10 и. Лежитъ изъ живота съ супружескими крыльями,
 15 и. Дыхъ. 64. Движетъ на спинѣ же головой. На
задѣ по спинѣ же разгруститъ; поклоняется,
зеваетъ очень часто.
 Быстро хлоратную аммонію на изнѣзданіи, гусьбъ скоро опра-
шивается. На другой день нормализуется.

Опытъ 23.

Гусьбъ сильный. Валунарий разделы 3 яичника пасынъ. Весь =
293 грамм. Гусьбъ пынгда ходить съ самопривычкой лежать.
 2 ч. 40 и. Дыхъ. 18.
 48 и. Введеніе въ ногу деск. на 5% растворѣ 0,35 хло-
ратного яичника.
 3 ч. 5 и. Извѣсна позоризованіе, дыхъ. 16.
 27 и. Извѣсна сѣп. 0,25.
 30 и. Дыхъ. 18.
 40 и. Дыхъ. 20. Позоризованіе.
 1 ч. 2 и. Введеніе сѣп. 0,5.
 5 и. Дыхъ. 40.
 13 и. Дыхъ. 48.
 18 и. Даваетъ привычными движениями вокругъ вер-
тикальной оси тѣла, много ходить; при затро-
гиваніи, различно двигается.
 24 и. Извѣсна яичники изъ рогъ яичниковъ; ходить.
 30 и. Поддергивается головой.
 31 и. Клинические судороги головы и крыльевъ.
 35 и. При привыкновеніи и ударѣ по спинѣ, изнѣ-
зданіе.
 37 и. Клинические судороги изнѣзданія.
 41 и. Смерть на приступѣ орѣоболюса.

Опытъ 24.

Голубъ нормальный. Вѣсъ = 202 грам. Ходить, скакивает; встаетъ, подпрыгиваетъ, убѣжать по прямой линии въ сторону; при вспышкѣ вѣнца, сопротивляется, бѣжитъ краемъ.

10 ч. 55 м. Всадить въ забѣмыкъ изъ лѣбеныхъ пилоновъ 1,0 квадратнаго миллиона.

11 ч. 30 м. Ничего ненормального.

11 ч. 35 м. Летитъ вѣхуясь къ себѣ, не убѣжать; застукъ по столу и поклониться на ладони разогнувшись; слегка извергненія головы. Присаживаться на животъ. Подбрюшный, летитъ, но быстро опускается на полъ. Дизайе очень гибко.

12 ч. 5 х. При вспышкѣ вѣнцевъ синихъ изъ газетъ, не дешевитъ головой; изъ звуковыхъ раздражителей не отбѣжать, даетъ себѣ подпрыгивать и безъ сопротивленія бѣжитъ въ руки. Лежитъ на боку.

12 ч. 30 м. Лежитъ неподвижно, не отпѣхаетъ въ раздражителяхъ. При вспышкѣ вѣнца, вѣхуетъ изъ сколько пачекъ и вспять лежитъ. Подбрюшный летитъ не можетъ, а также падаетъ на полъ съ разгострѣтыми крыльями.

1 ч. Лежитъ въ лѣвой прогоркѣ съ опущенными крыльями. Бѣзъ всякаго сопротивленія даетъ себѣ трогать и бѣжать въ руки. Ходить по животу. Дизайе очень ручава.

1 ч. 6 х. Смерть изъ короткими приступами сильного ог҃нѣнья.

Опытъ 25.

Голубъ нормальный. Вѣсъ = 225 грам. Сидѣть сидѣтъ; не вѣхуетъ, подпрыгиваетъ, скакуетъ.

10 ч. 50 м. Всадить въ забѣмыкъ изъ лѣбеныхъ пилоновъ 1,5 квадратнаго миллиона.

1 ч. 30 м. Голубъ вѣль, забѣхается въ уголъ, подпрыгиваетъ къ себѣ.

1 ч. 45 м. На звуковыхъ и сибирскихъ раздражителяхъ отпѣхаетъ очень сильно; подбрюшный, летитъ, но быстро опускается на полъ. Дизайе умретъ.

2 ч. Садить поголовно вѣнцы. При дорожникахъ, не лежитъ, а дышитъ тѣлько извѣжко вѣхуетъ въ сторону. На вѣнцы и сини не реагируетъ. Примоготъ изъ живота.

2 ч. 15 м. Лежитъ изъ живота. Дизайе очень тихое. При раздражителяхъ, отстаетъ занодинами.

2 ч. 45 м. Тихо.

3 ч. 27 м. Рветъ.

3 ч. 29 м. Смерть изъ короткими приступами жестокихъ тѣлодвиженій судорогъ.

Опытъ 26.

Голубъ лентио-сизый. Помутнѣлъ когда удалены 2 мышцы изъ глаза. Вѣсъ = 254 грам. Въ первые дни всѣхъ операций усыпаны до сна въ одну сторону; потому что извѣжъ нечѣло. Голубъ обыкновенно сидѣть на синихъ шарѣвъ, покосыняется; иногда ходить, лежатъ короче.

11 ч. Всадить въ забѣмыкъ изъ лѣбеныхъ пилоновъ 1,0 квадратнаго миллиона.

Ничего ненормального.

1 ч. Сидѣть на обычной естественной, по временному ходить, покосыняется; подбрюшный, летаетъ короче.

2 ч. Дизайе умретъ. Летаетъ, но несильно тихо.

2 ч. 30 м. Окликненіе двигается, вѣхуетъ голову.

3 ч. Рветъ.

3 ч. 1 х. Рветъ изъ живота.

3 ч. Окликненіе; при дорожникахъ, отпѣхивается въ сторону; при сибирскихъ, летаетъ.

3 ч. 25 м. Ходить, покосыняется; при вспышкѣ шарѣвъ извѣжко пахнитъ; при раздражителяхъ тихо.

3 ч. 45 м. При ударѣ по столу, подпрыгиваетъ или лѣжитъ извѣжко пахнитъ; при раздражителяхъ тихо.

20 ч. Попкорная рѣта.

3 ч. Ходить, покосыняется.

30 ч. Успокоеніе двигается, покосыняясь и летаетъ.

3 ч. 50 м. Судороги начальны—извѣжко головы и крыльевъ, потому обѣдѣ тѣлки, въ второрѣ быстро изѣствія смерть.

Опыт 27.

- Горбъ нормальный. Весъ = 327 грамм. Ходить, хватать веревку, осязывается, дых. 25—31.
- 1 ч. 55 м. Приведено из трудинъ язвы 0,1 хлористаго аммонія.
  - 55 м. Несколько пристукъ.
  - 2 ч. Сидѣть наизнанку, не уходитъ. Позволяется поднести кончикъ палочки къ глазамъ.
  - 2 ч. 5 м. Дых. 60. Даетъ безъ сопротивленія взять себѣ по руки.
  - 11 м. Введенъ еще 0,05 хлористаго аммонія.
  - 15 м. Дых. 80. Сидѣть наизнанку или лежа; при подбрюшномъ, лежать, но блѣстро ощущается въ паль.
  - 21 м. Введенъ еще 0,05.
  - 25 м. Дых. 90. Присесть на животъ; взять себѣ гладить и брать по руки. Не ударъ по столу не реагируетъ. При спускѣ рукъ изъ ложки, только отчаянно склонъ на сторону.
  - 30 м. Дых. 108. При подбрюшномъ, сидѣть-же поднять изъ пола изъ распространенныхъ крахмали.
  - 37 м. Лежать на животѣ, заснуть крахмалъ; дых. 120.
  - 45 м. Лежать на полной пространствѣ, на раздраженіе не реагируетъ.
  - 47 м. Приведенъ тетаническій судорогъ (epistoleosis); потому клоническій судорогъ головы и крахмалъ.
  - 55 м. Скорѣе изъ головы заснуть тетаническій судорогъ.

Опыт 28.

Горбъ нормальный. Весъ = 301 грамм.

- 2 ч. 20 м. Сидѣть спокойно, когда поднимать, удалять, дых. 40.
- 30 м. Дых. 30. Введенъ изъ трудинъ язвы по 10% растворъ 0,1 хлористаго аммонія. Сильно прилегъ, потому лежать на спинѣ.
- 37 м. Сидѣть изъ окна идетъ; даетъ приблизить за собой къ глазамъ; на дотронувшись реагируетъ.

- 50 м. При подбрюшномъ, лежать, но скоро ощущается. Дых. 60, тахикардия.
- 55 м. Сидѣть изъ окна, не дѣлать никакихъ попытокъ лежать; при приближеніи къ глазамъ измѣненій спачки, не диагностируетъ; при ударѣ къ ладони, только земного дѣлаетъ головой; при дотронувши, дѣлаетъ извѣснью животъ.
- 3 ч. 5 м. Приведено изъ трудинъ язвы еще 0,05 хлористаго аммонія.
- 6 м. Прыгать на животъ, дыханий 100. На поднесение въ глаза кончикъ палочки къ имъ ударъ по столу не разглагряетъ.
- 12 м. На сгибатель и разгибатель раздраженіе реагируетъ архипе; лежать животъ, хотя обнаруживается извѣснность живота обратиться назадъ.
- 15 м. Введенъ еще 0,05 хлористаго аммонія.
- 16 м. Быть на ногахъ; изъ поджечіе къ глазамъ спечетъ, ударъ по столу въ хлопанье язвы не реагируетъ, также и на дотронувшись; при позитивѣ животъ склонъ сопротивляется.
- 20 м. Дых. 104.
- 23 м. Введенъ еще 0,05 хлористаго аммонія.
- 25 м. Дых. 100.
- 28 м. Присесть на животъ; на затылокъ, удары по столу и поднесение кончики глахомъ не реагируютъ; лежать животъ себѣ безъ всякой сопротивленіи.
- 32 м. Дых. 116. Лежать на животѣ, не реагируетъ. При подбрюшномъ, только ощущается имъ земной изъ распространенныхъ крахмали.
- 37 м. Дых. 120. Лежать на животѣ, опустить крахмалъ и открыть глаза; ни на какой раздраженіе не реагируетъ.
- 4 ч. Лежать на животной пространствѣ, съ закрытыми глазами.
- 4 ч. 2 м. Поднялся изъ ноги и поднялъ голову; клоническій судорогъ головы и крахмалъ.
- 5 м. Клоническій судорогъ сжимаетъ оба щечныхъ щеки; при слухѣ и дотронувшись, подрагиваетъ,

7 ч. Смерть въ приступѣ жестокихъ образъ тетаническихъ судорогъ.

Опытъ 29.

Годыръ теневой. Получаріе дозами 2% въесь извѣдь = 285 грамм. На первою или послѣ опирадіи вскакиваетъ; затѣмъ обнаруживаетъ склонность къ движениемъ; встать, иногда самопроизвольно лежать; быть лежащимъ по столу и не стоять стоящимъ. При попыткѣ встать, сильно сопротивляется.

3 ч. Дых. 24. Вспышаютъ изъ грудныхъ язвинъ изъ 10% раствора 0,03 хлоратного аммонія. Даетъ плавающую движений, потомъ сидитъ спокойно, почесывается.

3 ч. 5 ч. Дых. 28.

11 ч. Вспыхнуто еще 0,06 хлоратного аммонія.

13 ч. Дых. 36. Качаетъ головой въ горизонтальномъ направлении.

16 ч. При затрагиваніи, уходитъ подбрюшный, затѣмъ корона.

20 ч. Дых. 30. Двигаетъ головой, почесывается.

22 ч. Вспыхнуто еще 0,06.

27 ч. Дых. 32, также. При затрагиваніи, уходитъ при ударѣ по столу, парангишаетъ,

35 ч. Двигаетъ головой въ вертикальномъ направлении. Дых. 68.

50 ч. Дых. 100. Все время двигаетъ головой.

55 ч. По временемъ прелегаетъ на животъ; при затрагиваніи, сильно пятится или уходитъ; при ударѣ по столу, двигается. Подбрюшный, затѣмъ, по скпоръ сопротивляется.

4 ч. Дых. 120. Тѣ прелегаетъ, то лежитъ въ холмѣ; при попыткѣ встать за язикъ, сильно сопротивляется.

4 ч. 4 ч. Смерть въ приступѣ приступѣ сильнаго дрожанія.

Опытъ 30.

Годыръ лѣгкій-свѣтлый. Получаріе дозами 3% въесь извѣдь. Въесь = 292 грамм. Обыкновенно сидѣть склонно, почесывается; иногда подпротивленно ходить.

3 ч. 15 ч. Дых. 24—28.

28 ч. Вспыхнуло изъ грудныхъ язвинъ изъ 10% раствора 0,05 хлоратного аммонія.

30 ч. Дых. 30. Повесмывается.

35 ч. Равняется еще 0,06.

45 ч. Дых. 48. Сидѣть склонно, почесывается; при затрагиваніи, уходитъ; при попыткѣ встать, сопротивляется.

50 ч. Дых. 60. Сидѣть изъ толь же обстоятельствъ, когда ходить. При ударѣ по столу, затѣмъ сидѣть съ ноги по ногу.

53 ч. Вспыхнуто еще 0,05.

55 ч. Двигается-вокругъ вертикальной оси тѣла, вертеть головой; самопроизвольно валиться,

57 ч. Клонитъся сидороты, затѣмъ склонный орѣхѣвѣтъ.

4 ч. 2 ч. Смерть въ приступѣ сильнаго тетаническаго судорогъ.

Въ заключеніе, считаю своимъ прѣданнымъ выражать искреннюю благодарность многоуважаемому профессору И. П. Наконечному за предложеніе темы, темъ и за постоянное руководство при ее выполнении.

Мий весьма прѣятъ также привести глубокую благодарность многоуважаемому ассистенту лабораторіи Д. А. Каменскому за его рѣдкое внимание къ работамъ нашихъ, за его всесудашнюю готовность помочь словомъ въ дальнѣй и за искрѣннѣе извиненіе за недостатки въ изложении статтіи и указания.

Положенія.

1) Изученію діїстів різнихъ средстъ на животныхъ
єзъ удаленоъ тѣхъ чи іншихъ частей центральнай нервовай
системы дужки бы разъясняться болнику распространеніемъ,
такъ какъ ѿвъ него бы дать можніе результаты
быть для фармакологіи, такъ и для фізіологии.

2) При изучанії візінівъ изъ організму животного єкспериментально
либо іншо, саджовано ѿвъ, на руку ѿвъ обычнимъ, привычнѣмъ
чи въ такіхъ способахъ наданія, при котиромъ поступленіе
єзда въ кровь совершилъся безъ медленія и востинку.

3) Продолженный ражитизмъ, съ точки зор'їннїхъ зволяєтъ розгнітити
жеобіц, вислужаєтъ підтесненого шуменія.

4) Справданий інфектъ, даже и при помозъ пісочнозъ
блакъ иже ѿвъ, въ текотії доволіно довгаго времени
не можетъ ѿвъ супитися очікуваннямъ.

5) Післямінія, розглядаються въ острому періодѣ кориг.
то пізничості карти: первы сходи съ післямініемъ, наближавши
ся при інфекції.

6) Ім'яна антипаразитарнаа терапія коклюна дастъ ѿвъ
інфекціяхъ случаюхъ очень хорошии результаты.

Curriculum vitae.

Николай Осипович Юракский, сын купца, православного вероисповедания, родился в 1859 г. в г. Протоп. По окончании курса в местной классической гимназии, в 1877 г. поступил в С.-Петербургский университет из естественного отделения физико-математического факультета. В 1880 году перешел на 2-й курс в ИМПЕРАТОРСКУЮ Медико-Хирургическую Академию, где и окончил курс в 1882 г. со званием лекара, получив аттест. Буна. В 1883 г. сдал экзамен на степень доктора медицины. В том же году был назначен художником братства на 121-й пехотный Неженецкий полк, в 1885 г. ординарием, по выходе из отставки, на должность сверхзанятого врача Дирекции Императорских театров. В 1888 г. назначен сверхзанятым ординатором С.-Петербургского Дворянского Госпиталя, а в 1889 г.—врачом Придворной Шинчевой Капеллы. В 1892 г. переведен на должность сверхзанятого ординатора Дворянского Госпиталя, вакансии которой состояла и в настоящее время.

Ниже слайды работы:

„О дозах розы трехлорфениловъ“. Ежегод. Клинич. Газета 1883 г.

„О дрожаниях у детей“. Доклад в Обществѣ детской врачей в 1886 г.

„Анализъ дыханія алюминійныхъ солей на центральную нервную систему“. Докладъ по слайдѣ вратей въ память Пирогова 1894 г.

Настоящую работу подъ заглавиемъ: „къ фармакологии хлористаго алюминіа“ представилъ въ качестве диссертации за степень доктора медицины.